Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă :

HARAP-ALB

ADAPTARE DUPĂ BASMUL LUI

ION CREANGĂ

partea I

HARAP-ALB

ADAPTARE DUPĂ BASMUL LUI

ION CREANGĂ

partea I

Era odată într-o țară un crai care avea trei feciori și mai avea un frate mai mare, care era împărat într-o țară mai depărtată.

Fratele craiului, Verde-împărat, avea numai fete și i-a scris carte să-i trimită grabnic pe cel mai vrednic dintre nepoți, ca să-l lase împărat în locul său.

Era odată într-o țară un crai care avea trei feciori și mai avea un frate mai mare, care era împărat într-o țară mai depărtată.

Fratele craiului, Verde-împărat, avea numai fete și i-a scris carte să-i trimită grabnic pe cel mai vrednic dintre nepoți, ca să-l lase împărat în locul său.

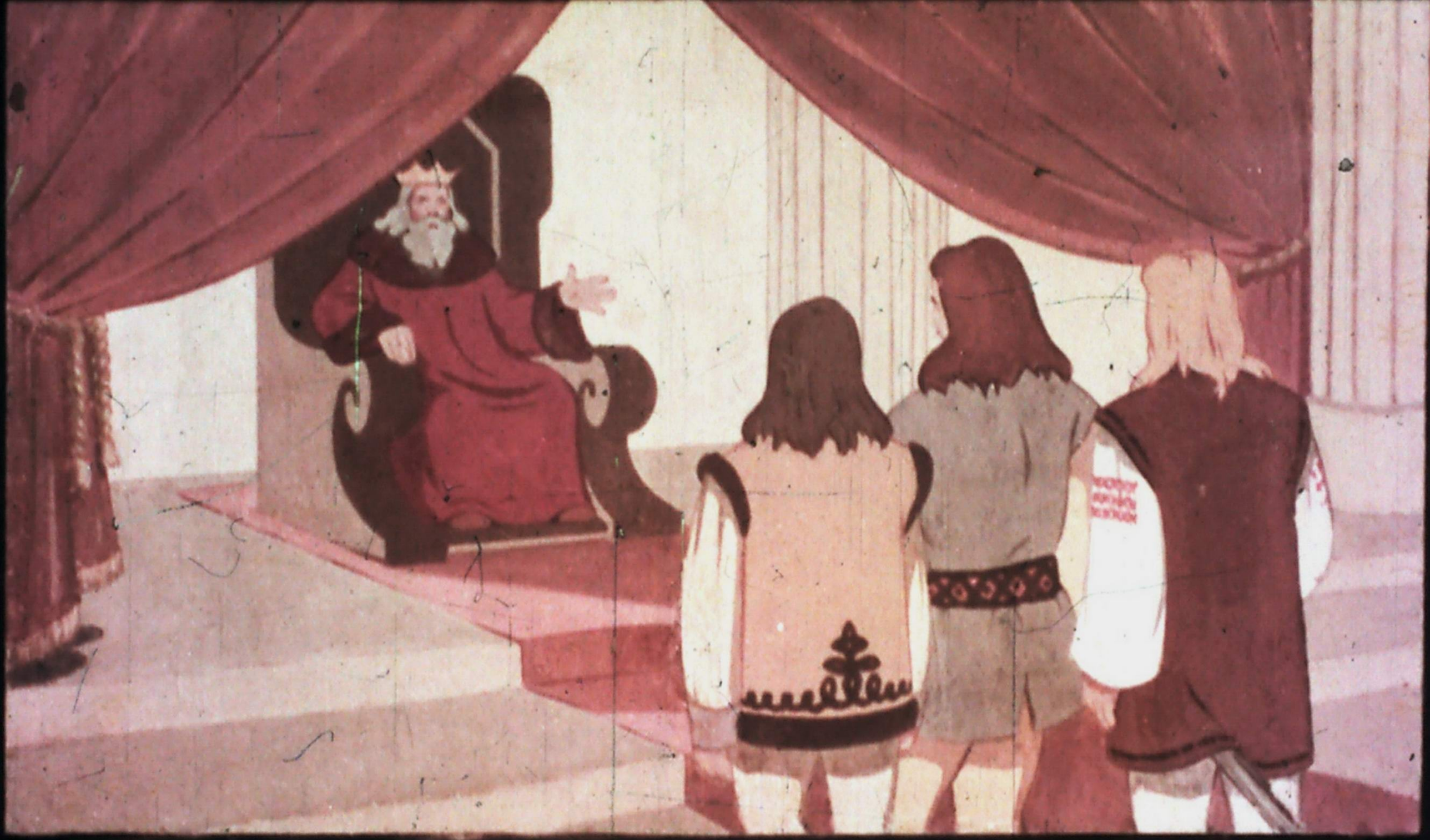

Craiul chemă pe feciorii săi și le zise:

— Care dintre voi se simte destoinic a împărăți peste o țară așa de mare și bogată, ca aceea, are voie din partea mea să se ducă.

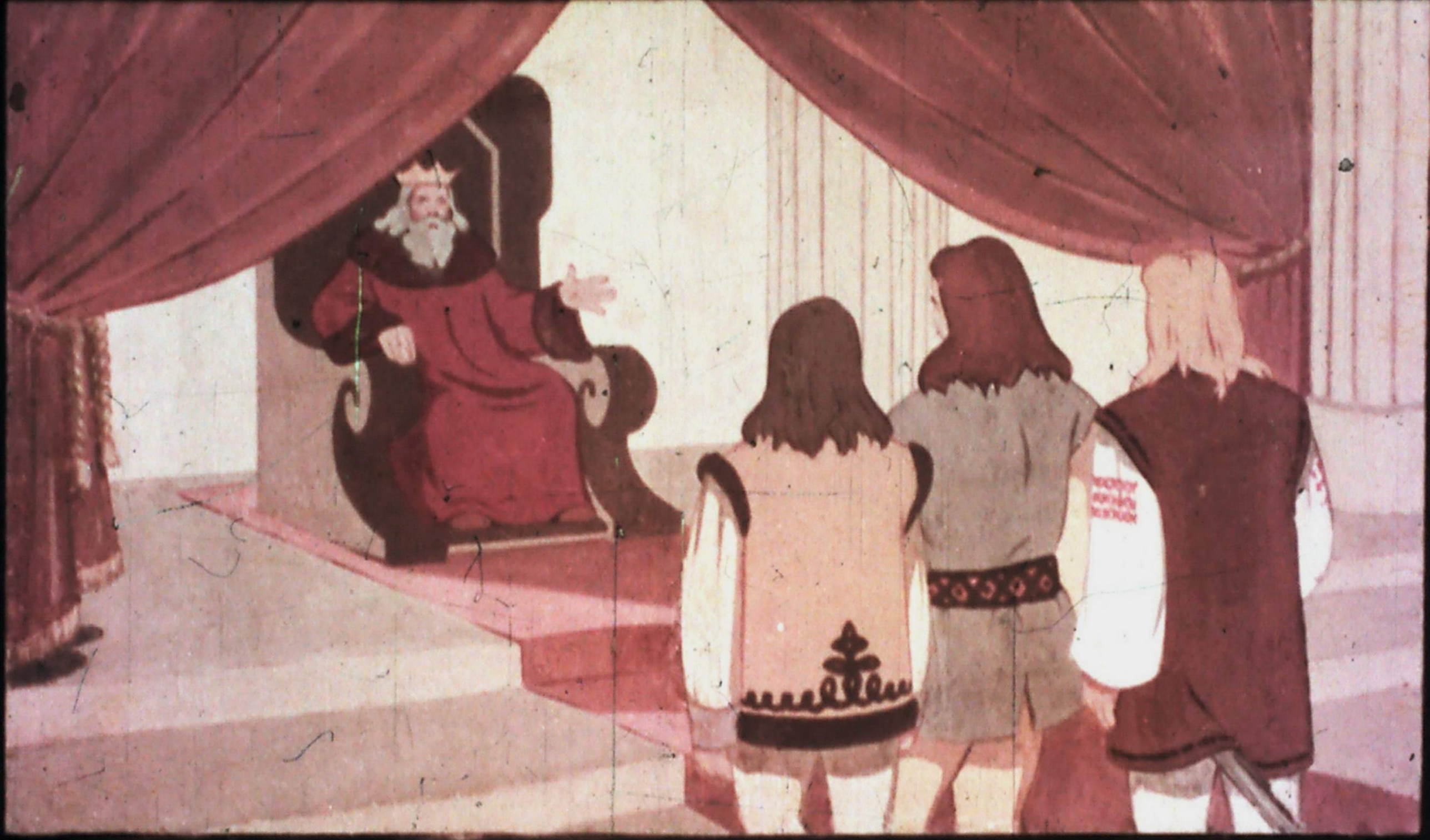

Craiul chemă pe feciorii săi și le zise:

— Care dintre voi se simte destoinic a împărăți peste o țară așa de mare și bogată, ca aceea, are voie din partea mea să se ducă.

Vrînd să-i ispitească, craiul îi întîmpină îmbrăcat în piele de urs, iar cei doi fraţi mai mari, speriindu-se, se întorc din drum.

Vrînd să-i ispitească, craiul îi întîmpină îmbrăcat în piele de urs, iar cei doi fraţi mai mari, speriindu-se, se întorc din drum.

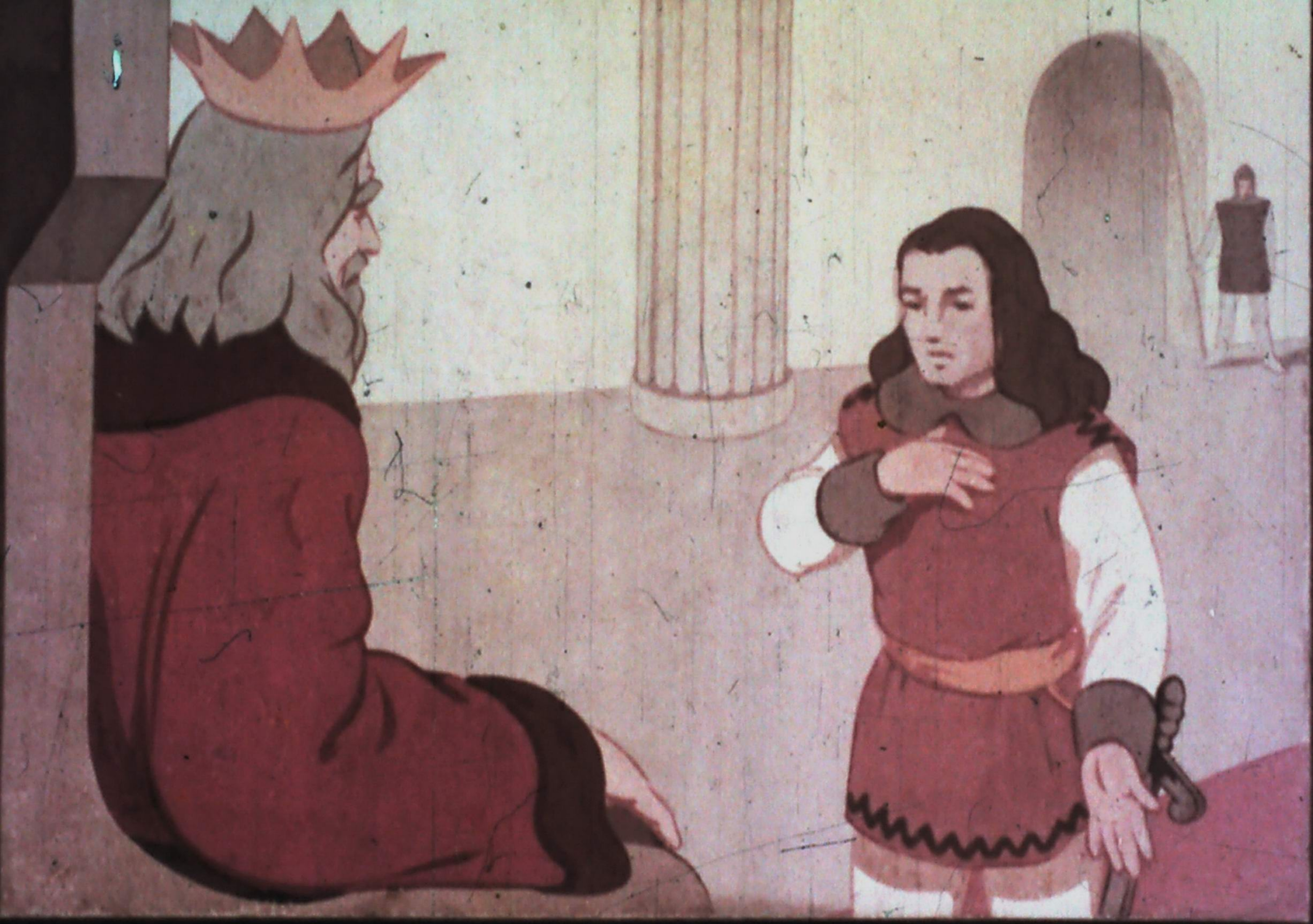

Atunci, fiul cel mai mic se înfățișează înaintea craiului, zicînd:
— Dă-mi voie ca să mă duc și eu pe urma fraților mei.

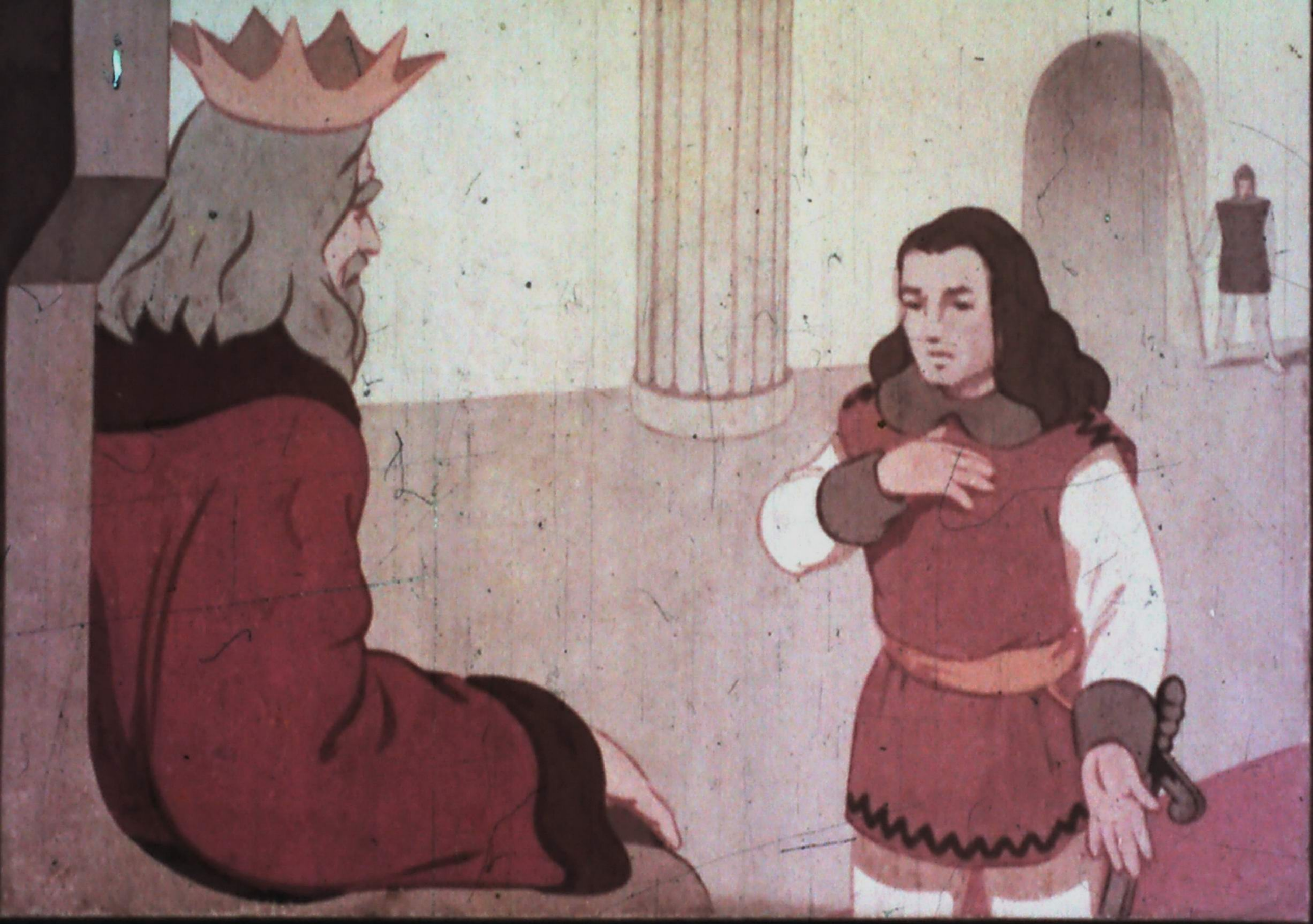

Atunci, fiul cel mai mic se înfățișează înaintea craiului, zicînd:
— Dă-mi voie ca să mă duc și eu pe urma fraților mei.

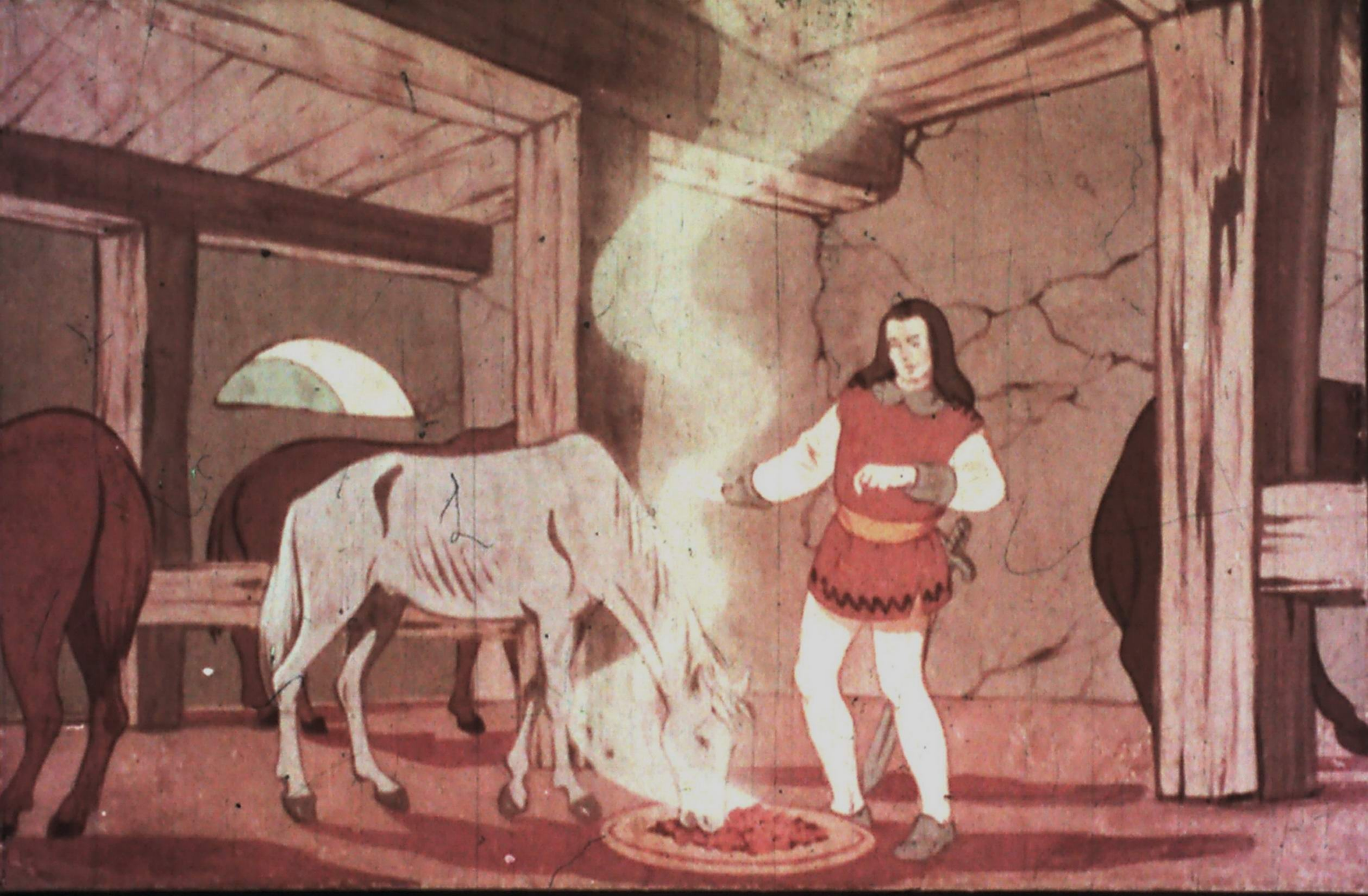

Crăișorul, sfătuit de o bătrînă pe care o milostivise, a pus o tavă cu jăratec între cai și care s-o găsi să mănînce, acela va fi ales. Unul singur, o răpciugă de cal, se găsi să mănînce.

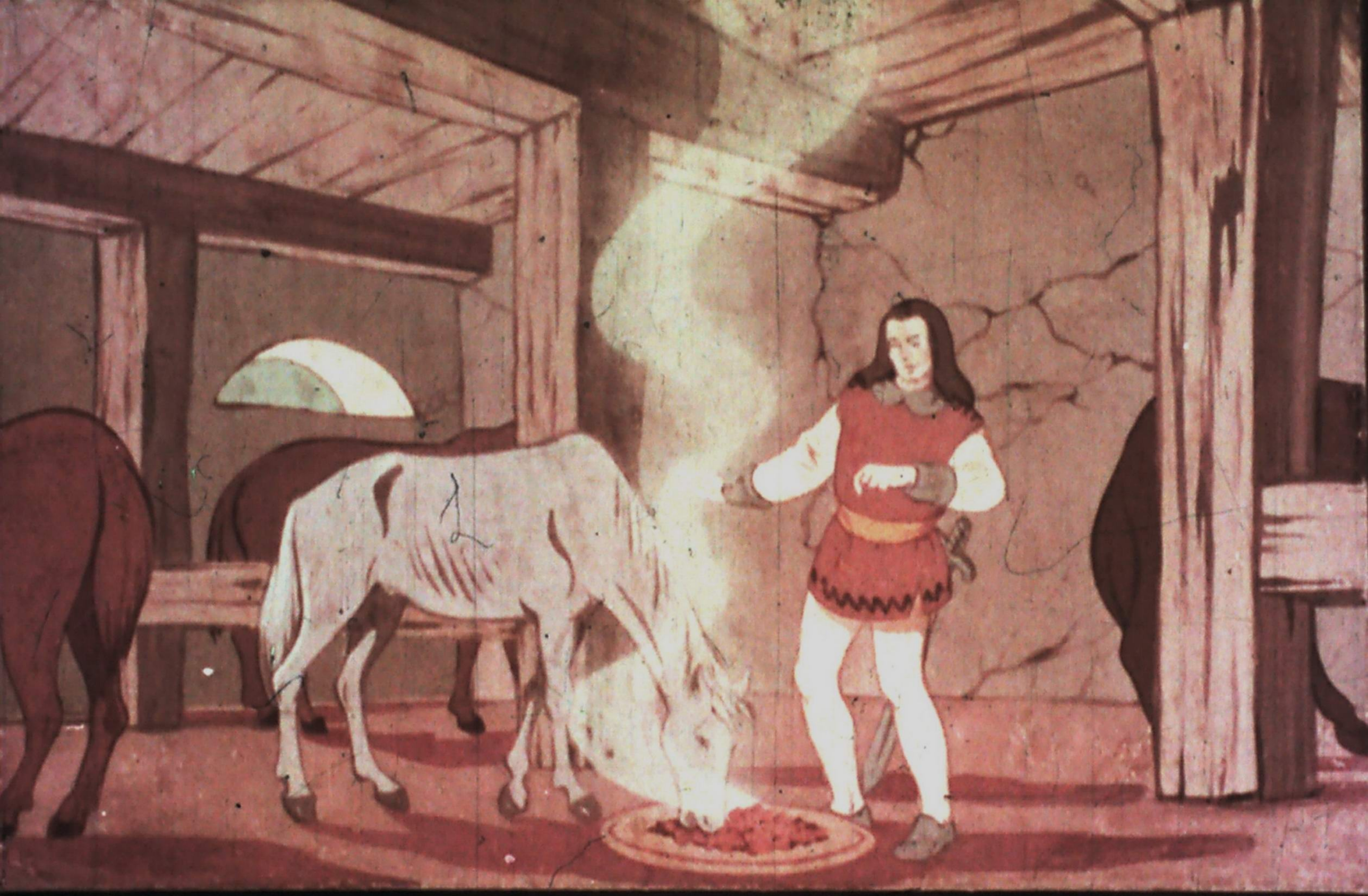

Crăișorul, sfătuit de o bătrînă pe care o milostivise, a pus o tavă cu jăratec între cai și care s-o găsi să mănînce, acela va fi ales. Unul singur, o răpciugă de cal, se găsi să mănînce.

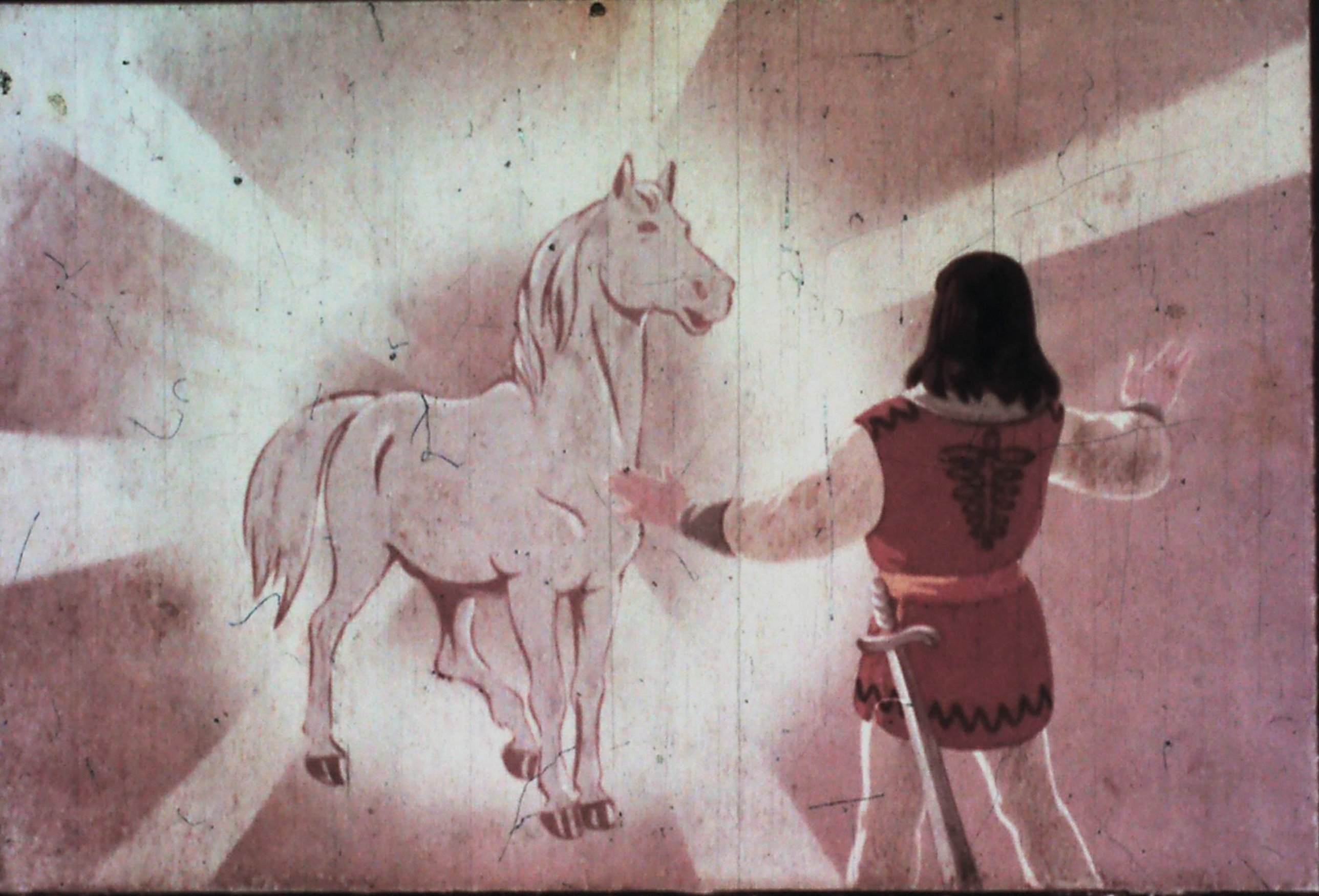

Calul se scutură de trei ori și îndată se făcu tînăr de nu era alt minzoc mai frumos în toată herghelia. Apoi crăișorul se duse în pod și-și alese hainele și armele din tinerețe ale tatălui său. Și porni la drum.

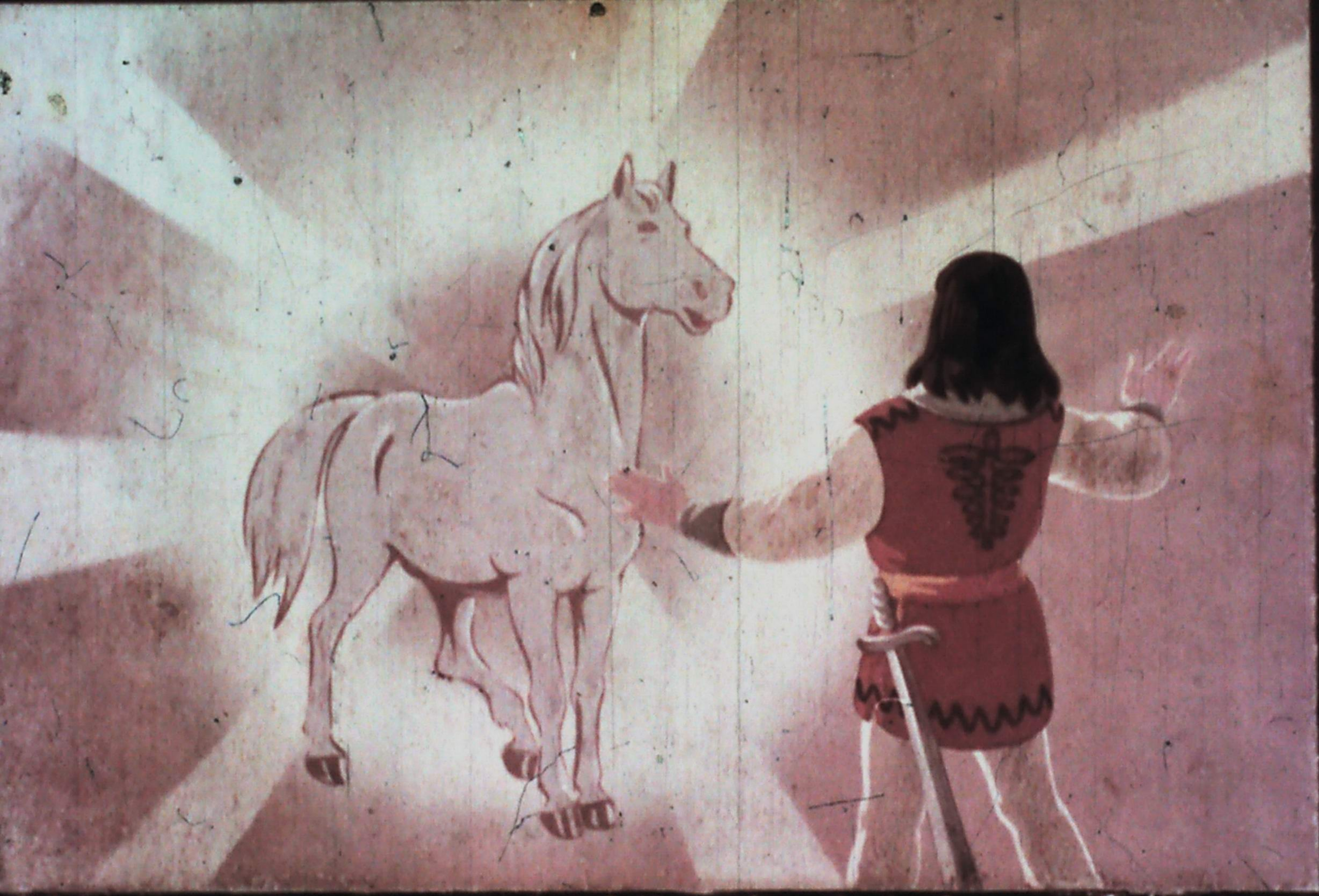

Calul se scutură de trei ori și îndată se făcu tînăr de nu era alt minzoc mai frumos în toată herghelia. Apoi crăișorul se duse în pod și-și alese hainele și armele din tinerețe ale tatălui său. Și porni la drum.

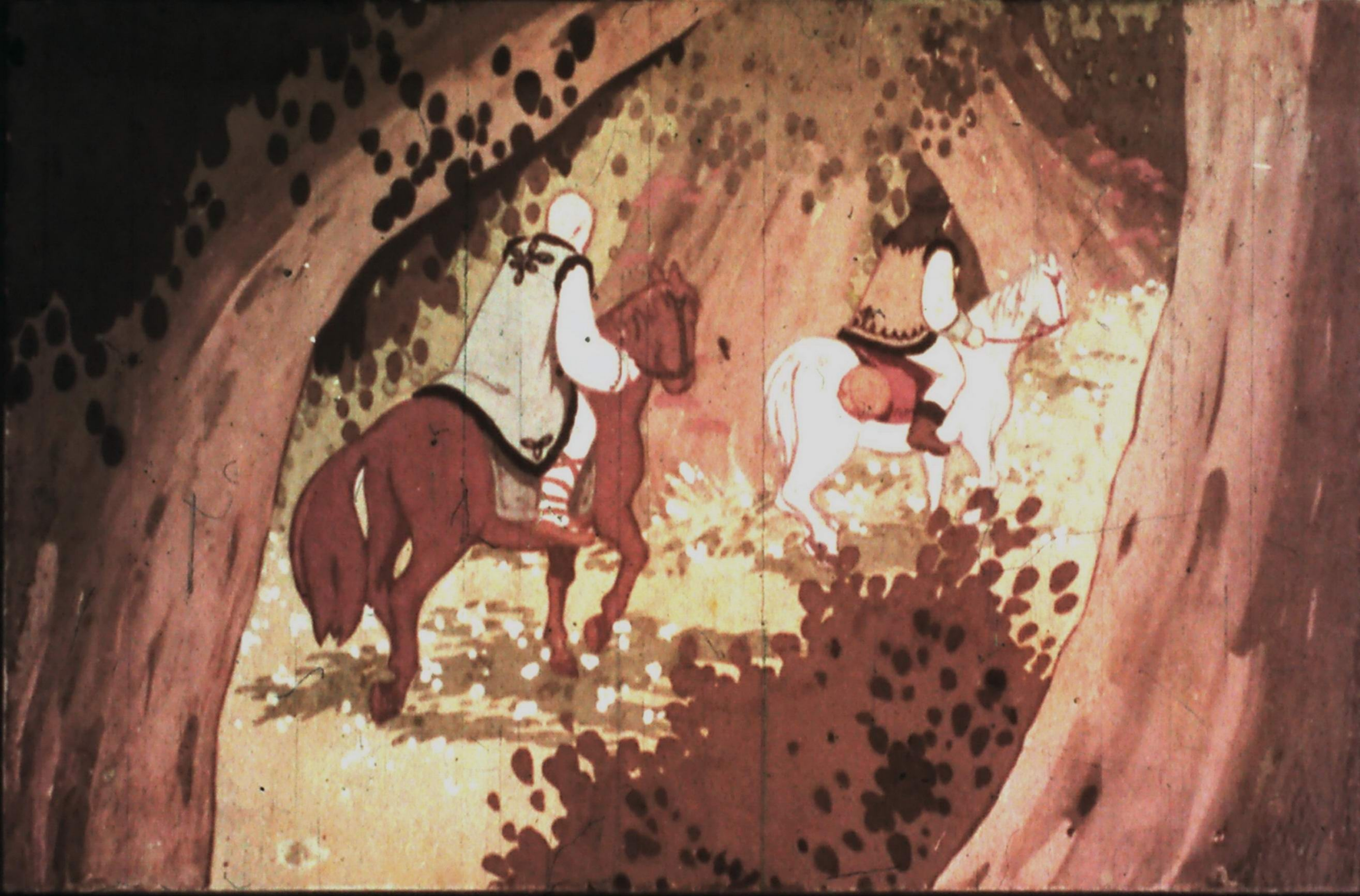

În ciuda sfatului tatălui său, crăişorul tocmeşte un spin ca să-i arate drumul prin codru.

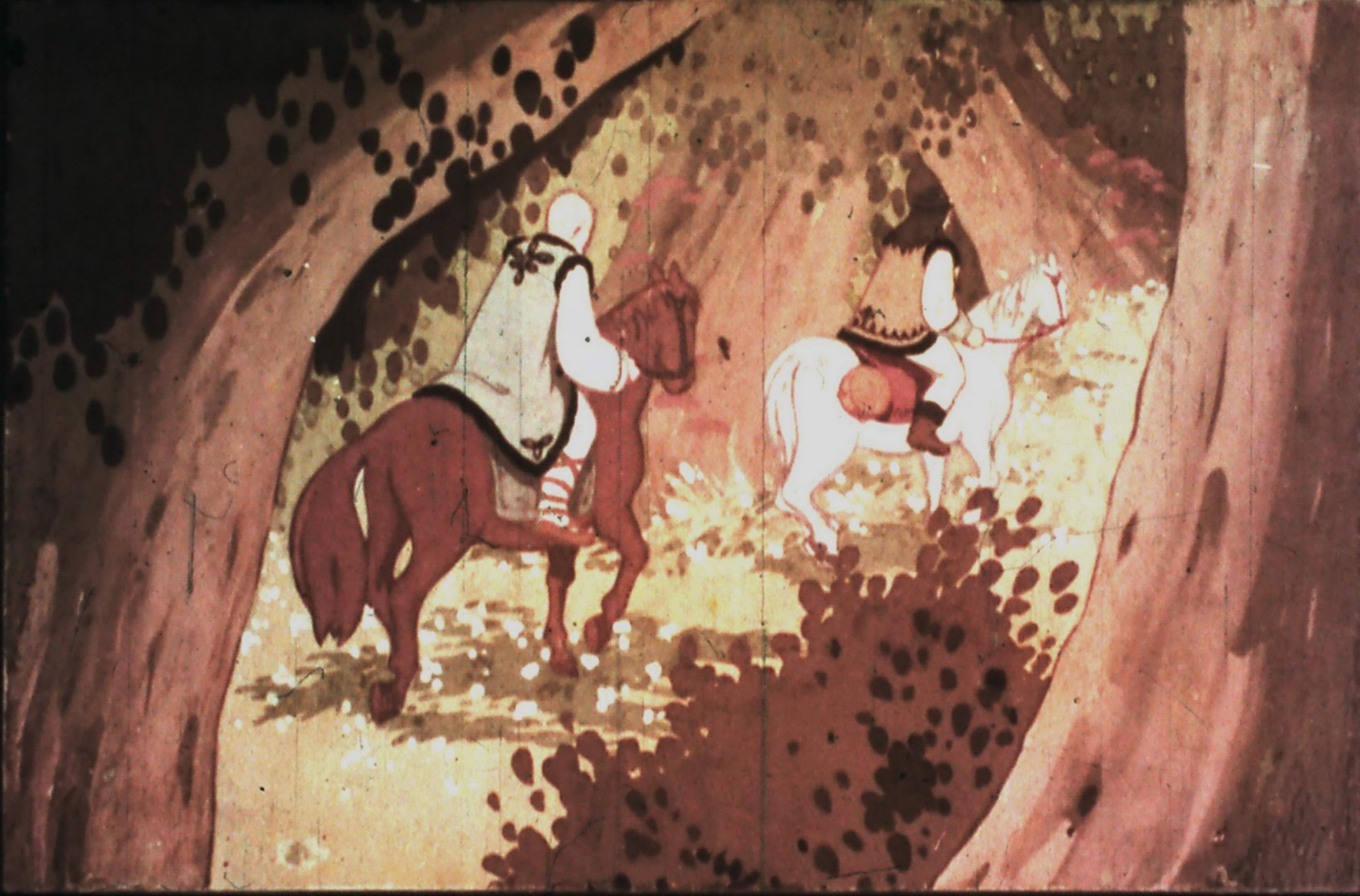

În ciuda sfatului tatălui său, crăişorul tocmeşte un spin ca să-i arate drumul prin codru.

Intr-o poiană, dau de o fîntînă adîncă, fără roată, nici cumpănă, ci numai cu o scară. Fiul craiului coboară ca să se răcorească.

Intr-o poiană, dau de o fîntînă adîncă, fără roată, nici cumpănă, ci numai cu o scară. Fiul craiului coboară ca să se răcorească.

Și cum sta el acolo de se răcorea, Spînul face tranc! capacul pe gura fîntînii, apoi se suie deasupra lui și zice cu glas răutăcios:

Și cum sta el acolo de se răcorea, Spînul face tranc! capacul pe gura fîntînii, apoi se suie deasupra lui și zice cu glas răutăcios:

— Dacă mai vrei să mai vezi soarele, atunci jură-mi-te pe ascuțișul paloșului tău că mi-i da ascultare intru toate. Și de azi înainte, eu să fiu în locul tău nepotul impăratului. Fiul craiului îi jură credință.

— Dacă mai vrei să mai vezi soarele, atunci jură-mi-te pe ascuțișul paloșului tău că mi-i da ascultare intru toate. Și de azi înainte, eu să fiu în locul tău nepotul impăratului. Fiul craiului îi jură credință.

Apoi își schimbă straiele, iar Spînul zice:

— De acum înainte să știi că te cheamă Harap-Alb .

Încalecă fiecare și pornesc mai departe.

Apoi își schimbă straiele, iar Spînul zice:

— De acum înainte să știi că te cheamă Harap-Alb .

Încalecă fiecare și pornesc mai departe.

Şi cum ajung la împărăţie, Spînul se înfăţişează înaintea împăratului, şi Verde-împărat, bucurîndu-se, pe dată îl şi face cunoscut curţii şi fetelor sale.

Şi cum ajung la împărăţie, Spînul se înfăţişează înaintea împăratului, şi Verde-împărat, bucurîndu-se, pe dată îl şi face cunoscut curţii şi fetelor sale.

Într-una din zile, cum şedea Spînul la ospăţ, împăratul laudă nişte sălăţi, care se găseau numai în Grădina Ursului.

Spînul zise: — De nu mi-a aduce sluga mea sălăţi de aceste şi din piatra sacă, mare lucru să fie!

Într-una din zile, cum şedea Spînul la ospăţ, împăratul laudă nişte sălăţi, care se găseau numai în Grădina Ursului.

Spînul zise: — De nu mi-a aduce sluga mea sălăţi de aceste şi din piatra sacă, mare lucru să fie!

Și odată zboară calul cu Harap-Alb pînă la nouri, apoi se lasă într-un ostrov din mijlocul unei mări, lîngă o căsuță singuratică.

Și odată zboară calul cu Harap-Alb pînă la nouri, apoi se lasă într-un ostrov din mijlocul unei mări, lîngă o căsuță singuratică.

Numai iaca-î întîmpină bătrîna care-l sfătuise la plecare cum să-şi aleagă calul şi îi zice:

— Îmbracă-te iute în pielea de urs şi cum îi ajunge în răscrucile drumului, ai să şi dai de Grădina Ursului.

Numai iaca-î întîmpină bătrîna care-l sfătuise la plecare cum să-şi aleagă calul şi îi zice:

— Îmbracă-te iute în pielea de urs şi cum îi ajunge în răscrucile drumului, ai să şi dai de Grădina Ursului.

Și cînd să iasă din grădină, iaca ursul se trezește, și după dînsul! Atunci Harap-Alb i-aruncă pielea cea de urs și apoi fuge cît ce poate, scăpînd cu obraz curat.

Și cînd să iasă din grădină, iaca ursul se trezește, și după dînsul! Atunci Harap-Alb i-aruncă pielea cea de urs și apoi fuge cît ce poate, scăpînd cu obraz curat.

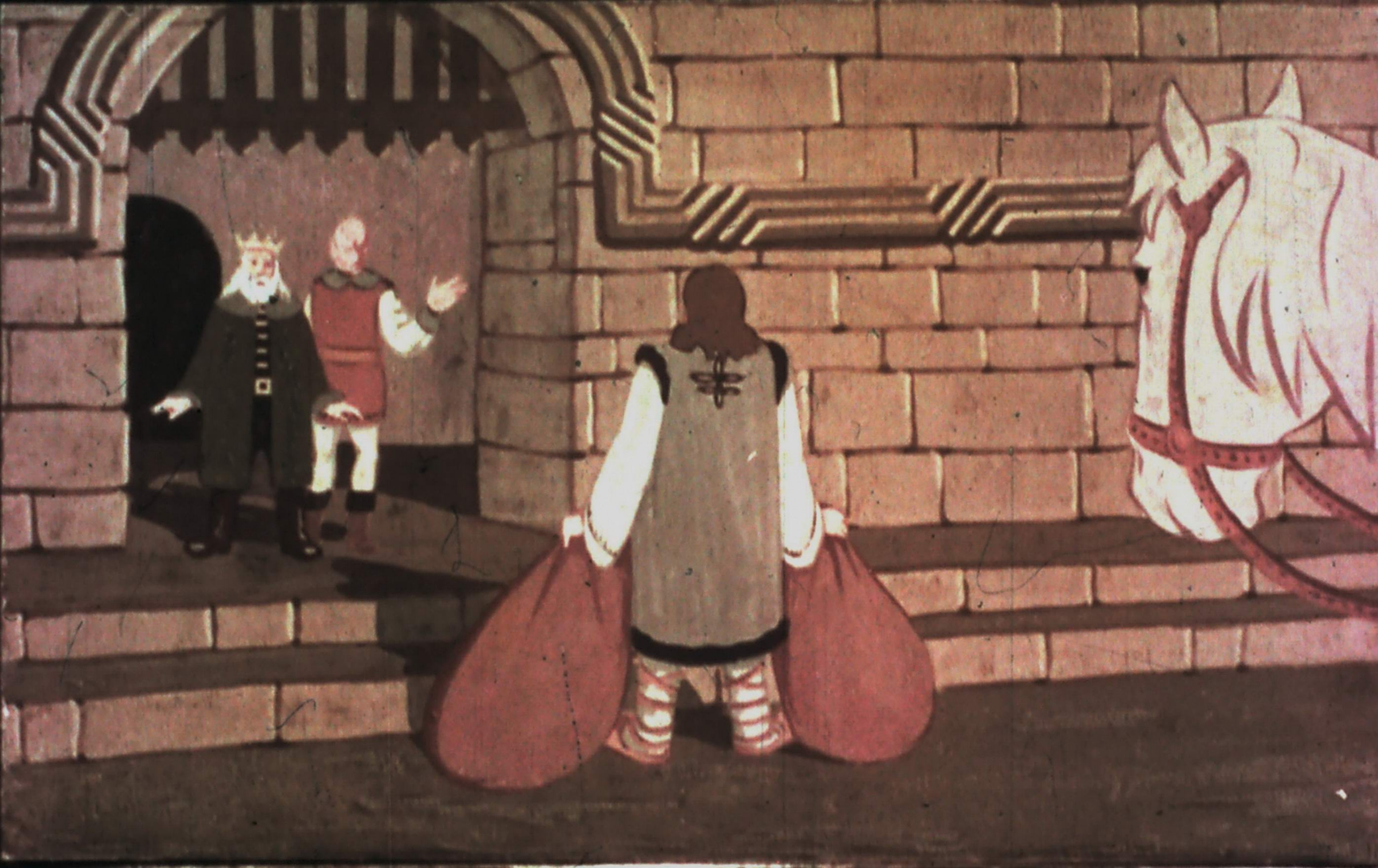

Și mergînd tot cum s-a dus, de la o vreme ajunge la împă-
răție și dă sălățile în mîna Spînului.

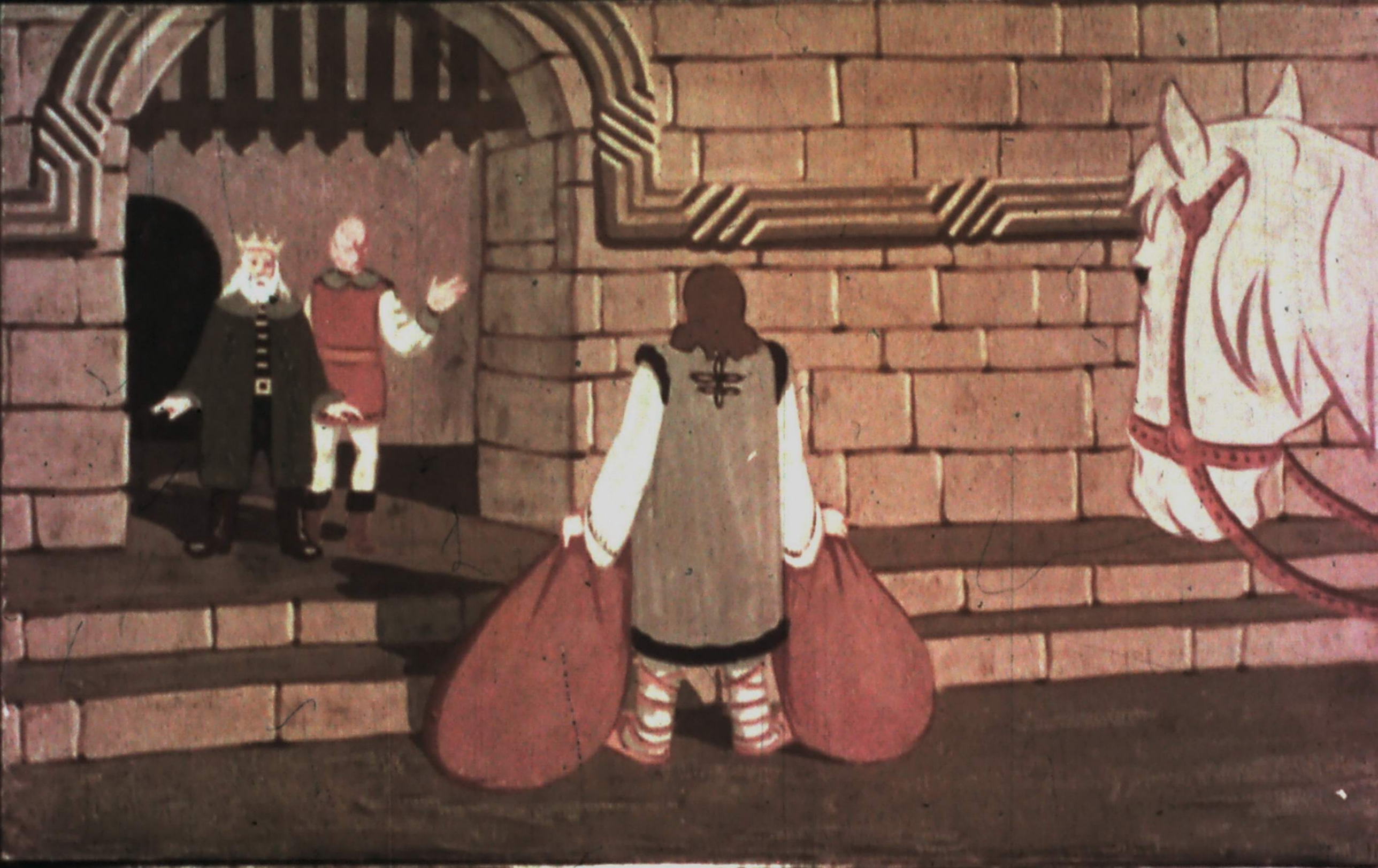

Și mergînd tot cum s-a dus, de la o vreme ajunge la împă-
răție și dă sălățile în mîna Spînului.

Atunci Spînul zice îngîmfat: — Ei, moșule, ce mai zici?

— Ia, cînd aș avea eu o slugă ca aceasta, nu i-aș trece pe dinainte.

Atunci Spînul zice îngîmfat: — Ei, moșule, ce mai zici?

— Ia, cînd aș avea eu o slugă ca aceasta, nu i-aș trece pe dinainte.

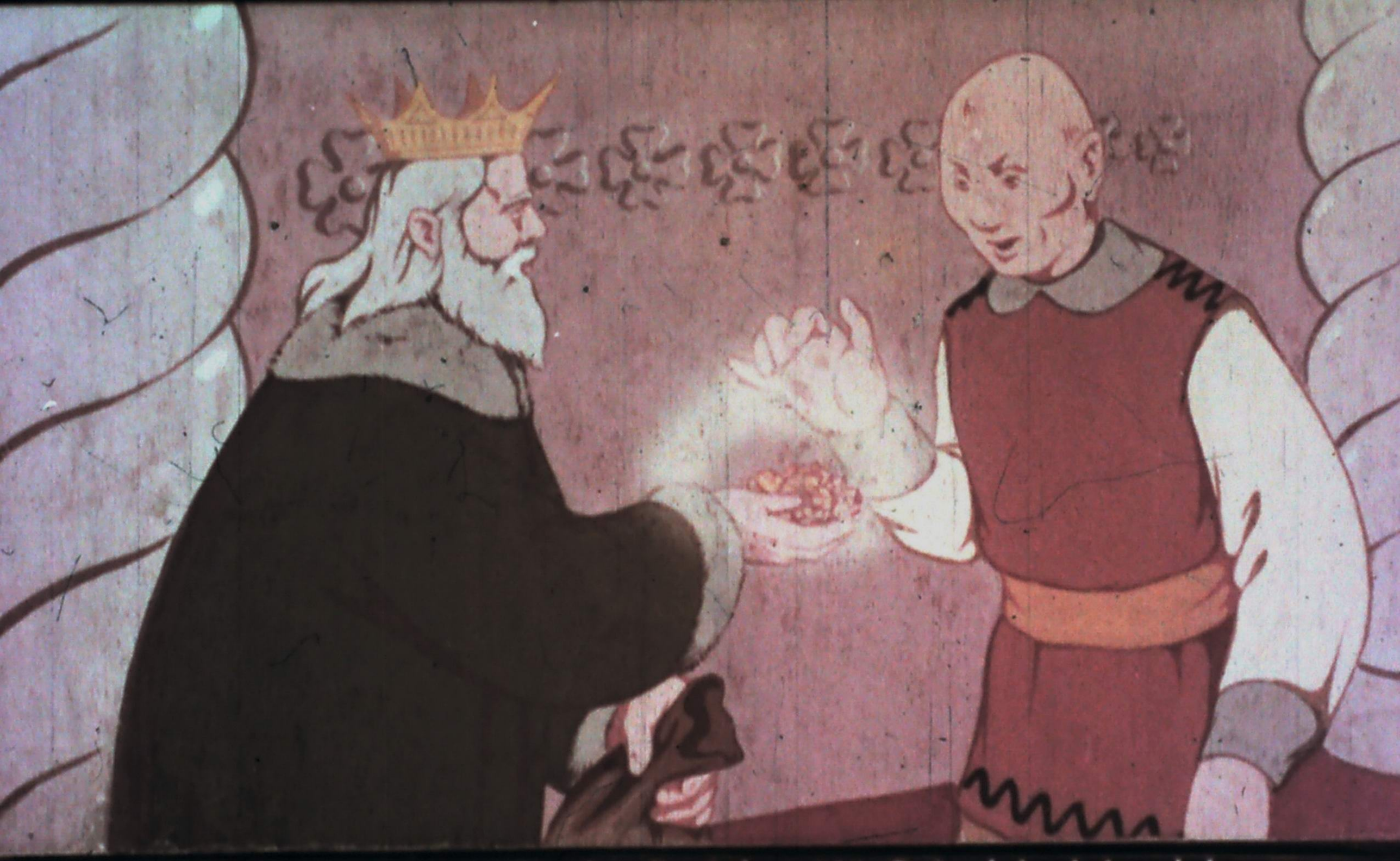

La cîteva zile după aceasta, împăratul arată Spînului niște pietre scumpe
zicînd:

— Aceste sînt din Pădurea Cerbului și cerbul acela este bătut tot cu
pietre scumpe, mult mai mari și mai frumoase decît acestea...

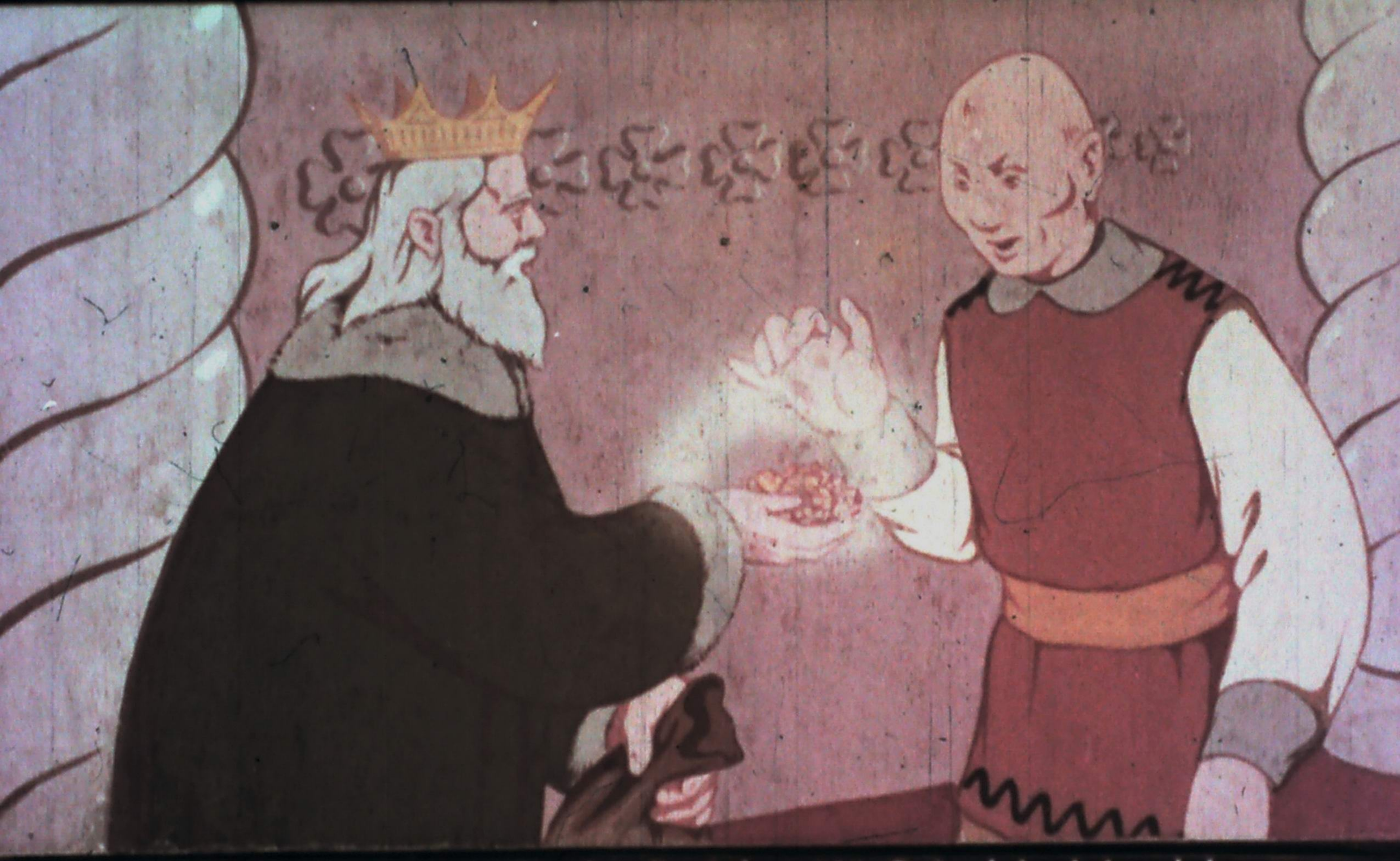

La cîteva zile după aceasta, împăratul arată Spînului niște pietre scumpe
zicînd:

— Aceste sînt din Pădurea Cerbului și cerbul acela este bătut tot cu
pietre scumpe, mult mai mari și mai frumoase decît acestea...

...Dar nu se poate apropie nimene de cerb și nici un fel de armă
nu-l prinde; însă el, pe care l-a zări nu mai scapă cu viață.

...Dar nu se poate apropie nimene de cerb și nici un fel de armă
nu-l prinde; însă el, pe care l-a zări nu mai scapă cu viață.

Ș-odată cheamă Spînul pe Harap-Alb și-i zice:

— Du-te în Pădurea Cerbului, cum îi știi tu, și numaidecît să-mi aduci pielea cerbului cu cap cu tot .

Ș-odată cheamă Spînul pe Harap-Alb și-i zice:

— Du-te în Pădurea Cerbului, cum îi știi tu, și numaidecît să-mi aduci pielea cerbului cu cap cu tot .

— Dragul meu căluț, la grea belea m-a vîrît iar Spînul! De-oi mai scăpa și din asta cu viață, apoi tot mai am zile de trăit.

— Dragul meu căluț, la grea belea m-a vîrît iar Spînul! De-oi mai scăpa și din asta cu viață, apoi tot mai am zile de trăit.

— Nu-i nimica, stăpîne, zice calul. Capul de-ar fi sănătos, că belelele curg gîrlă. Hai, nu mai sta la gînduri, încalecă pe mine .

— Nu-i nimica, stăpîne, zice calul. Capul de-ar fi sănătos, că belelele curg gîrlă. Hai, nu mai sta la gînduri, încalecă pe mine .

Și zburînd ei, iaca au ajuns în ostrovul cunoscut. Bătrîna era acasă și cum a văzut pe Harap-Alb, pe loc l-a întîmpinat și i-a zis cu blîndețe:

— Haidem să isprăvim odată și trebușoara asta.

Și zburînd ei, iaca au ajuns în ostrovul cunoscut. Bătrîna era acasă și cum a văzut pe Harap-Alb, pe loc l-a întîmpinat și i-a zis cu blîndețe:

— Haidem să isprăvim odată și trebușoara asta.

Și cum ajung în pădure, sapă o groapă adîncă și bătrîna zice:

— Tu, Harap-Alb, rămîi aici într-însa toată ziua. Și de amiază, cînd a veni cerbul să beie apă și s-o culca ș-o adormi cu ochii deschiși, să ieși încetișor ...

Și cum ajung în pădure, sapă o groapă adîncă și bătrîna zice:

— Tu, Harap-Alb, rămîi aici într-însa toată ziua. Și de amiază, cînd a veni cerbul să beie apă și s-o culca ș-o adormi cu ochii deschiși, să ieși încetișor ...

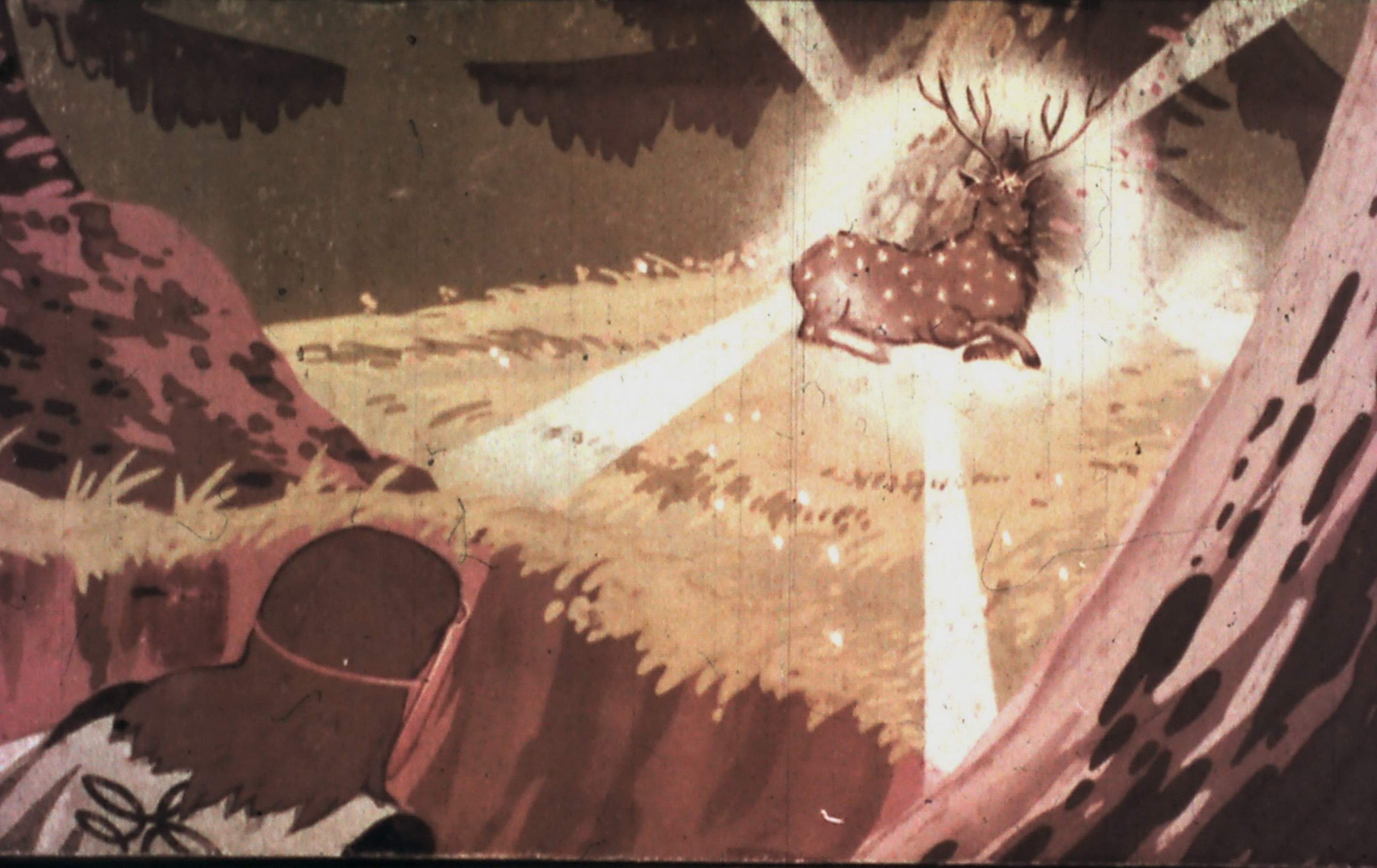

Pe la amiază, cerbul, ajungînd la izvor, începe a bea apă rece,
apoi se întinde pe pajiște și pe urmă se așterne pe somn.

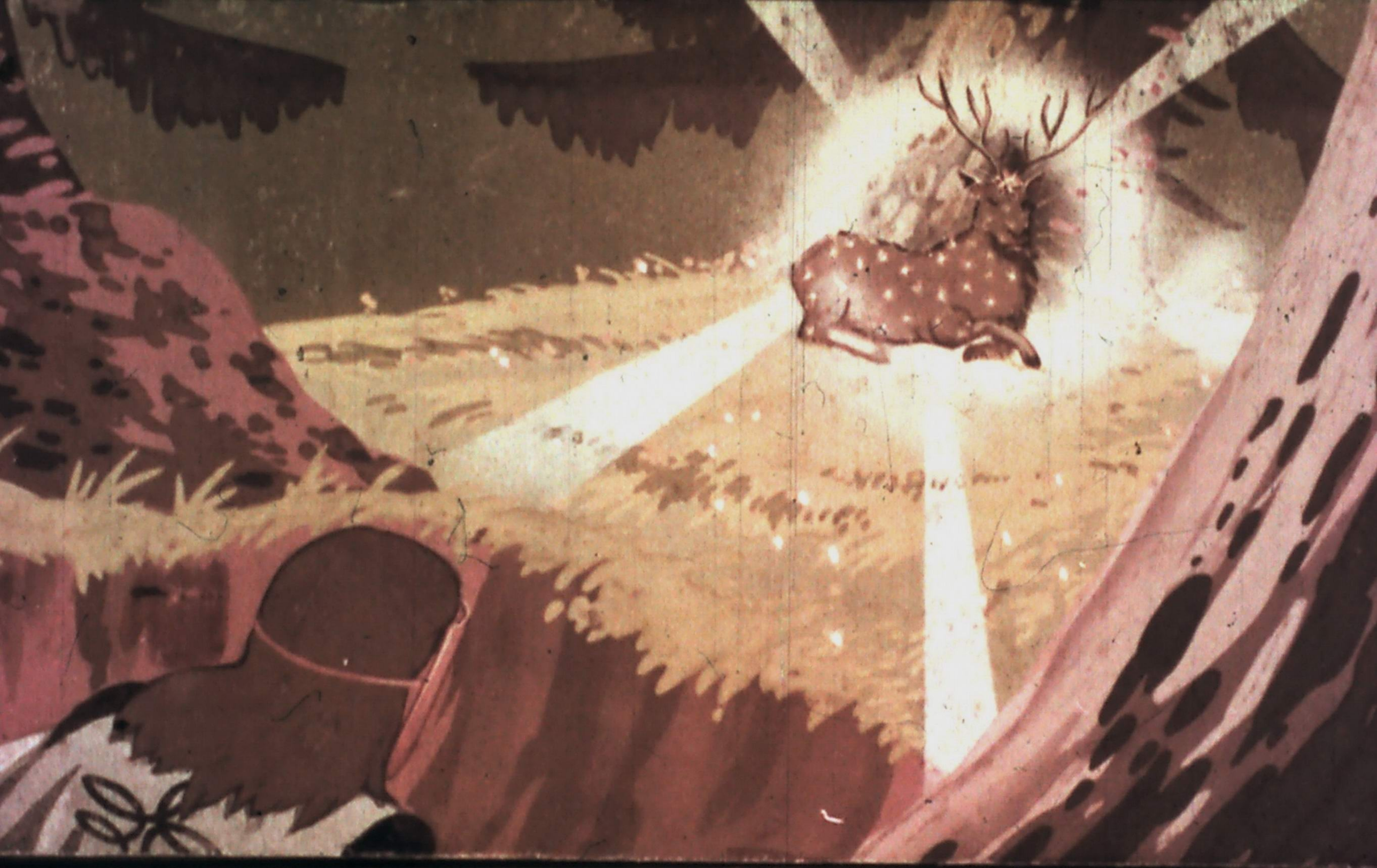

Pe la amiază, cerbul, ajungînd la izvor, începe a bea apă rece,
apoi se întinde pe pajiște și pe urmă se așterne pe somn.

Harap-Alb iese afară încetișor și, cînd îl croiește o dată cu sabia pe la mijlocul gîtului, îi și zboară capul cît colo de la trup.

Harap-Alb iese afară încetișor și, cînd îl croiește o dată cu sabia pe la mijlocul gîtului, îi și zboară capul cît colo de la trup.

Și așa, după asfințitul soarelui, Harap-Alb iese din groapă, jupește pielea cerbului, apoi ia capul întreg, așa cum se găsea și pleacă.

Și așa, după asfințitul soarelui, Harap-Alb iese din groapă, jupește pielea cerbului, apoi ia capul întreg, așa cum se găsea și pleacă.

Și într-una din seri, cum ședea Spinul împreună cu împăratul și cu verele sale într-un foișor, numai iaca ce zăresc în depărtare un sul de raze scînteitoare, care venea înspre dînșii.

Și într-una din seri, cum ședea Spinul împreună cu împăratul și cu verele sale într-un foișor, numai iaca ce zăresc în depărtare un sul de raze scînteitoare, care venea înspre dînșii.

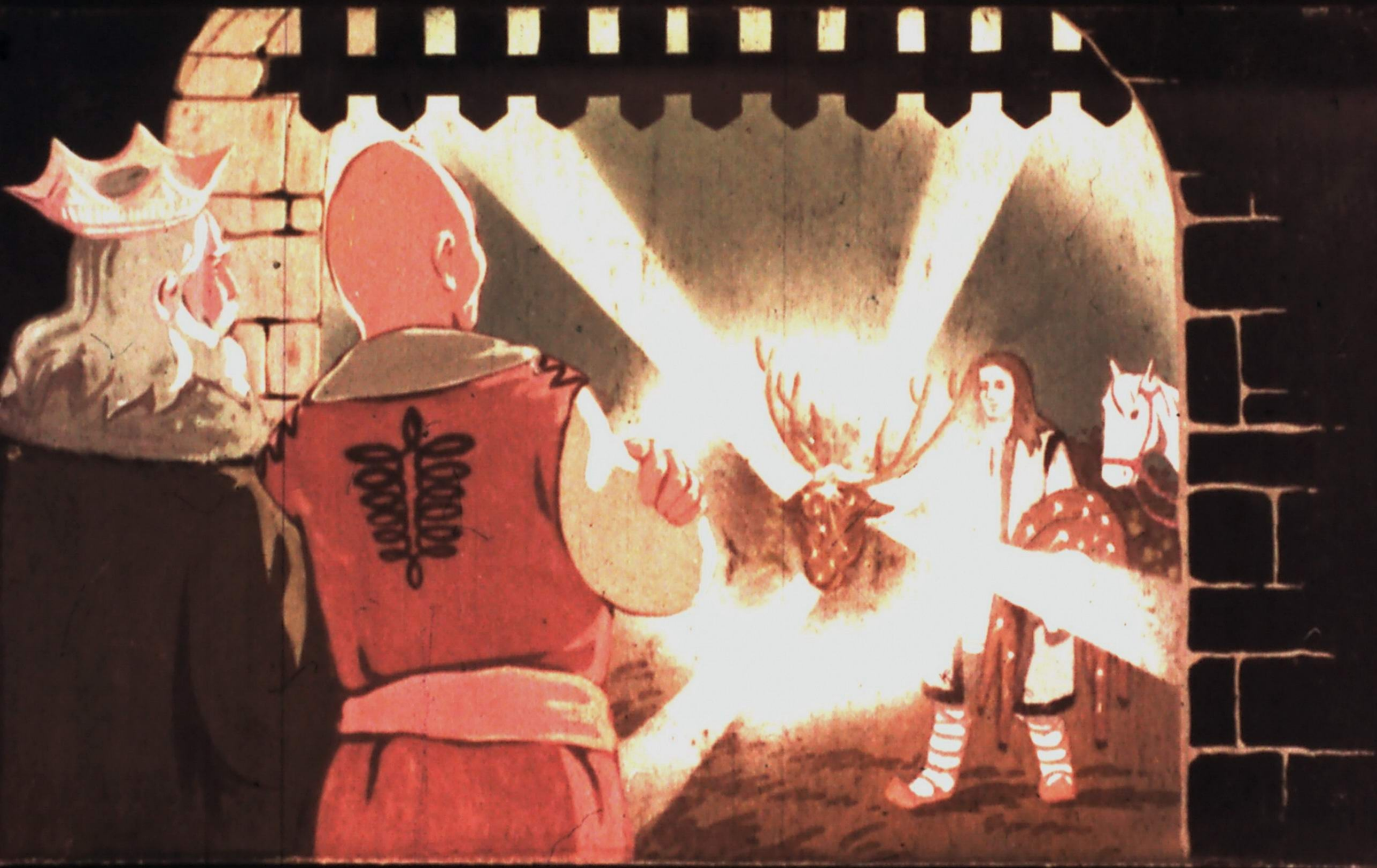

Harap-Alb venea în pasul calului, aducînd cu sine pielea și capul cerbului pe care le-au și dat în mîna Spînului.

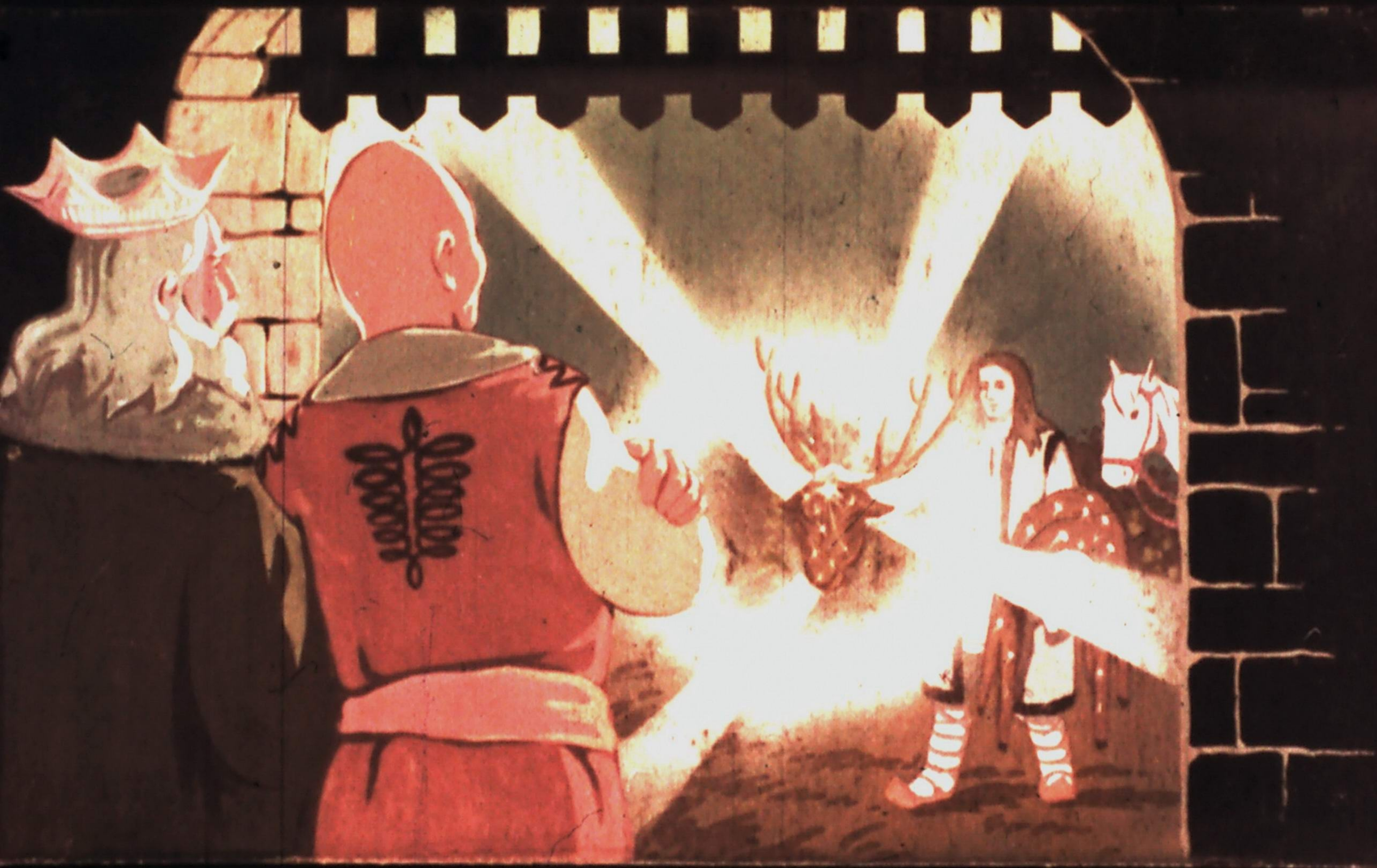

Harap-Alb venea în pasul calului, aducînd cu sine pielea și capul cerbului pe care le-au și dat în mîna Spînului.

Iar Spînul, cu viclenia sa obișnuită, zice împăratului:

— Ei, moșule, ce mai zici?

— Ce să mai zic, nepoate? Dacă aș avea eu o slugă așa de vrednică și credincioasă, aș pune-o cu mine la masă.

Iar Spînul, cu viclenia sa obișnuită, zice împăratului:

— Ei, moșule, ce mai zici?

— Ce să mai zic, nepoate? Dacă aș avea eu o slugă așa de vrednică și credincioasă, aș pune-o cu mine la masă.

sfîrșitul
primei părți

sfîrșitul
primei părți

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

Studioul cinematografic

ANIMAFILM

prezintă:

HARAP-ALB

ADAPTARE DUPĂ BASMUL LUI

ION CREANGĂ

partea a-II-a

HARAP-ALB

ADAPTARE DUPĂ BASMUL LUI

ION CREANGĂ

partea a-II-a

La vreo cîteva zile după aceasta, împăratul făcu un ospăț foarte mare în cinstea nepotului său, iar fetele împăratului l-au rugat pe Spîn să deie voie lui Harap-Alb ca să slujească și el la masă.

La vreo cîteva zile după aceasta, împăratul făcu un ospăț foarte mare în cinstea nepotului său, iar fetele împăratului l-au rugat pe Spîn să deie voie lui Harap-Alb ca să slujească și el la masă.

Spînul chemă pe Harap-Alb și-i învoi aceasta, însă cu toc-
meală ca, în tot timpul ospățului, să steie la spatele
stăpînului lui.

Spînul chemă pe Harap-Alb și-i învoi aceasta, însă cu toc-
meală ca, în tot timpul ospățului, să steie la spatele
stăpînului lui.

În toiul ospățului, o pasăre măiastră se vede bătind la fereastră și zicînd cu glas mulieratic:

— Mîncați, beți și vă veseliți, dar de fata împăratului Roș nici nu gîndiți!

În toiul ospățului, o pasăre măiastră se vede bătind la fereastră și zicînd cu glas mulieratic:

— Mîncați, beți și vă veseliți, dar de fata împăratului Roș nici nu gîndiți!

Unii spuneau că fata lui Roş împărat este o vrăjitoare cumplită; alţii spuneau că chiar ea ar fi venit în chip de pasăre ca să nu lase şi aici lumea în pace.

Unii spuneau că fata lui Roş împărat este o vrăjitoare cumplită; alţii spuneau că chiar ea ar fi venit în chip de pasăre ca să nu lase şi aici lumea în pace.

Și atunci Spînul repede își ațintește privirile asupra lui Harap-Alb și nu știu cum, îl prinde zîmbind.

Și atunci Spînul repede își ațintește privirile asupra lui Harap-Alb și nu știu cum, îl prinde zîmbind.

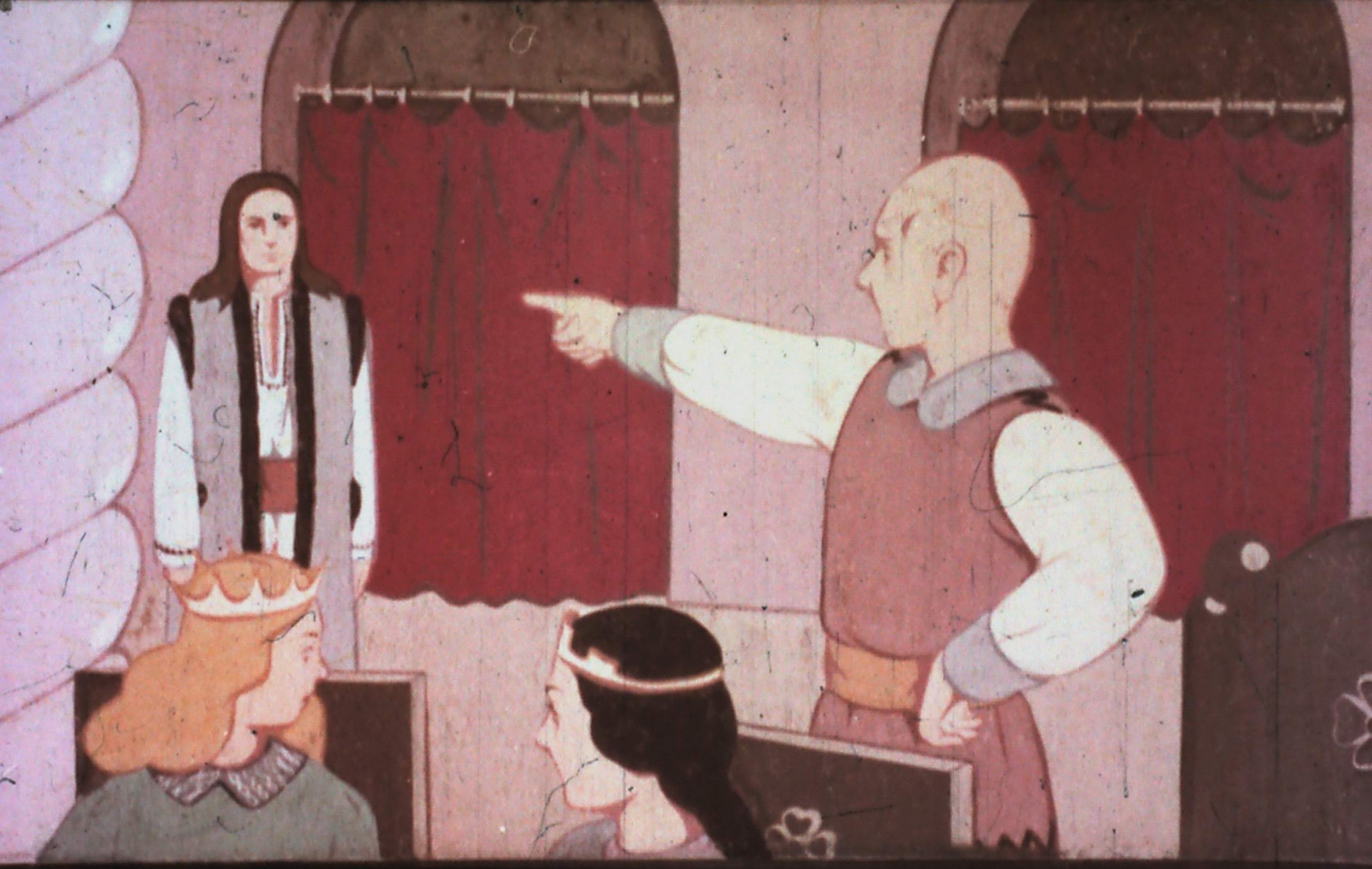

— Așa... slugă vicleană ce-mi ești ! Vra să zică tu ai știință de asta și nu mi-ai spus. Acum degrabă să-mi aduci pe fata împăratului Roș, de unde știi și cum îi ști tu. Hai, pornește!

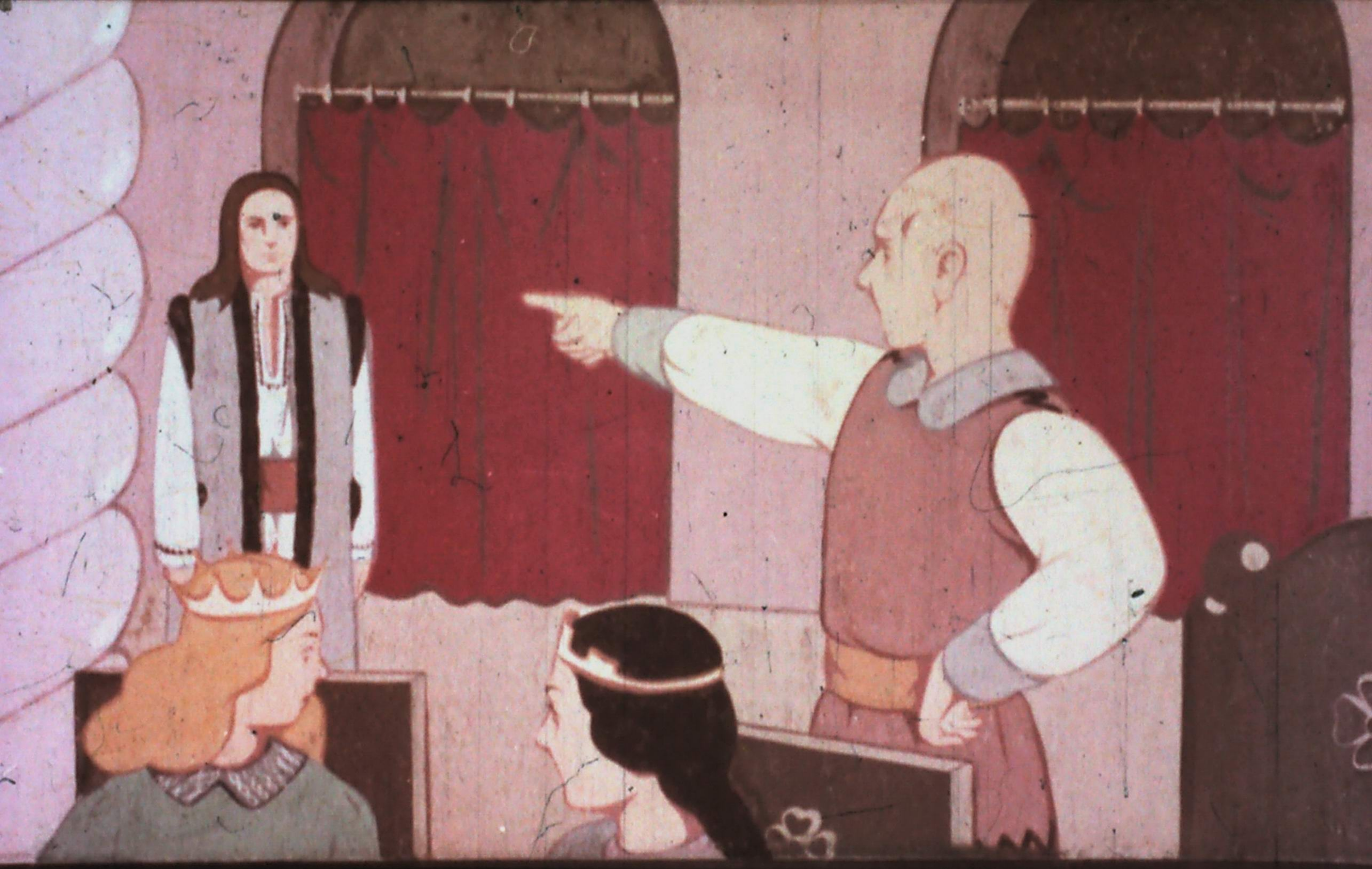

— Așa... slugă vicleană ce-mi ești ! Vra să zică tu ai știință de asta și nu mi-ai spus. Acum degrabă să-mi aduci pe fata împăratului Roș, de unde știi și cum îi ști tu. Hai, pornește!

Atunci Harap-Alb, ieșind plin de mihnire, se duce în grajd la cal și, sărutîndu-l, zice: – Cu Spînul tot am dus-o cum am dus-o, dar cu omul roș nu știu, zău, la cît mi-a sta capul.

Atunci Harap-Alb, ieșind plin de mihnire, se duce în grajd la cal și, sărutîndu-l, zice: – Cu Spînul tot am dus-o cum am dus-o, dar cu omul roș nu știu, zău, la cît mi-a sta capul.

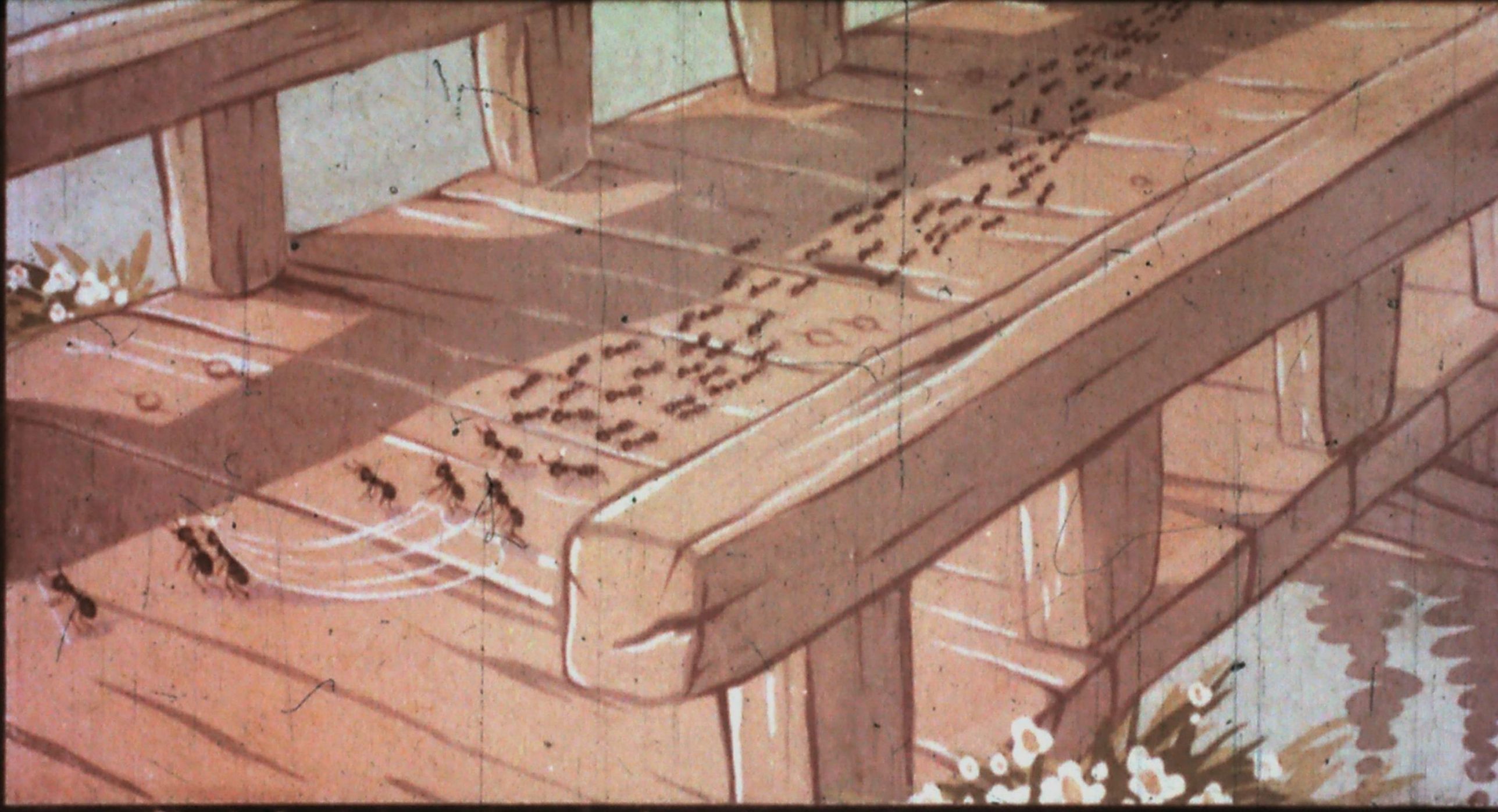

Și cînd să treacă un pod peste o apă mare, iaca o nuntă de furnici trecea și ea tocmai atunci podul. Harap-Alb, ca să nu omoare o mulțime de furnici, trecu înot dincolo și o furnică, zburînd, zise: — Harap-Alb, fiindcă ești așa de bun, ia aripa asta .

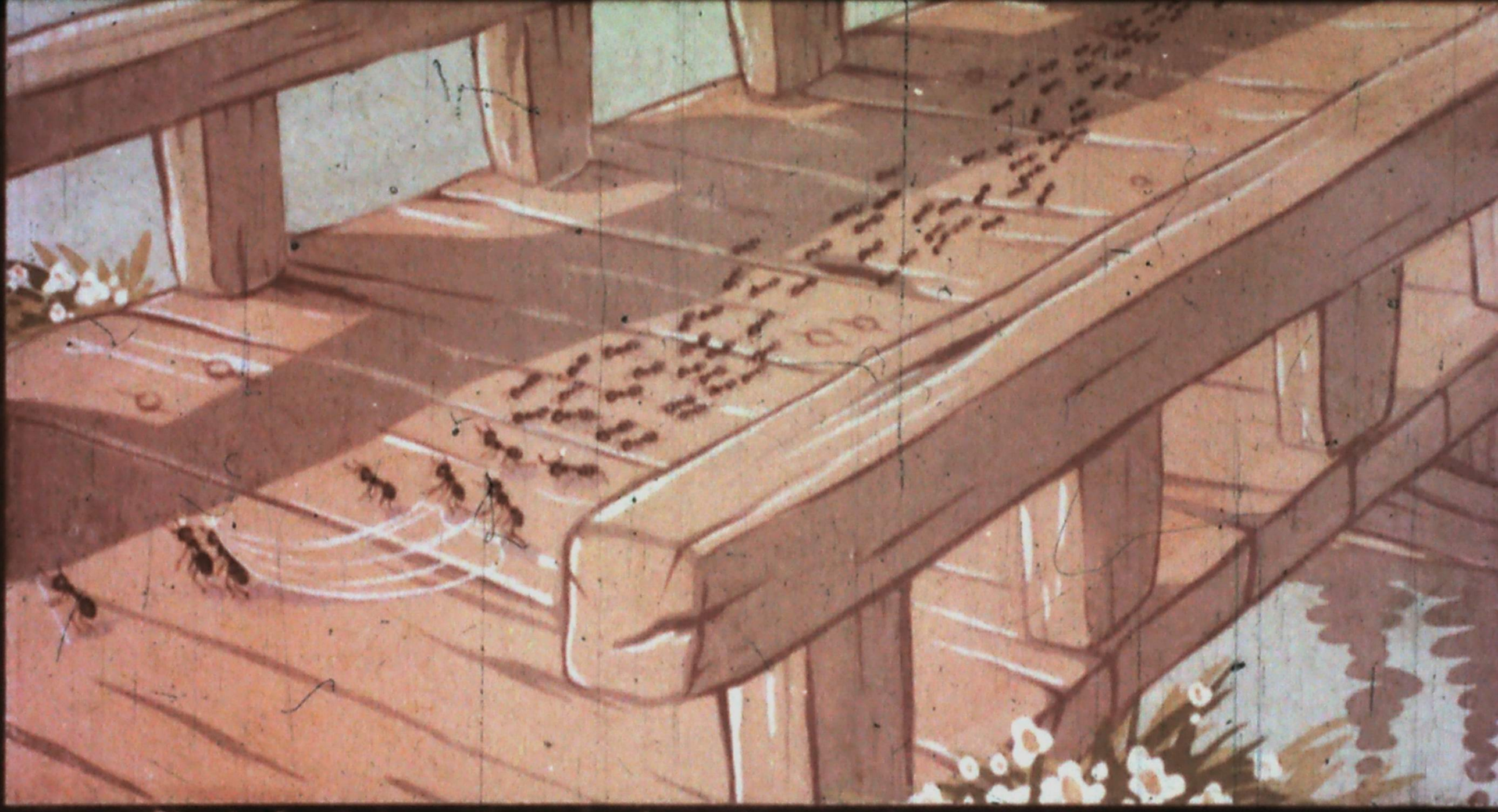

Și cînd să treacă un pod peste o apă mare, iaca o nuntă de furnici trecea și ea tocmai atunci podul. Harap-Alb, ca să nu omoare o mulțime de furnici, trecu înot dincolo și o furnică, zburînd, zise: — Harap-Alb, fiindcă ești așa de bun, ia aripa asta .

Urmîndu-şi calea înainte, face un bine şi unui roi de albine, iar crăiasa albinelor îi zice: – Harap-Alb, pentru că eşti aşa de bun, ia aripa asta .

Urmîndu-şi calea înainte, face un bine şi unui roi de albine, iar crăiasa albinelor îi zice: – Harap-Alb, pentru că eşti aşa de bun, ia aripa asta .

Mai merge el cît merge, și numai iaca ce vede o dihanie de om care se pîrpălea pe lîngă un foc de douăzeci și patru de stînjeni de lemne și striga cît îl lua gura că moare de frig.

Mai merge el cît merge, și numai iaca ce vede o dihanie de om care se pîrpălea pe lîngă un foc de douăzeci și patru de stînjeni de lemne și striga cît îl lua gura că moare de frig.

Harap-Alb zice cu mirare: — Tu eşti Gerilă? Tu trebuie să fii, pentru că şi focul îngheaţă lîngă tine. Hai şi tu cu mine, de-abia te-i mai încălzi mergînd la drum.

Harap-Alb zice cu mirare: — Tu eşti Gerilă? Tu trebuie să fii, pentru că şi focul îngheaţă lîngă tine. Hai şi tu cu mine, de-abia te-i mai încălzi mergînd la drum.

Și mergînd ei o bucată înainte, Harap-Alb vede altă minunăție și mai mare: o namilă de om mînca brazdele de pe urma a 24 de pluguri și tot atunci striga în gura mare că crapă de foame.

Și mergînd ei o bucată înainte, Harap-Alb vede altă minunăție și mai mare: o namilă de om mînca brazdele de pe urma a 24 de pluguri și tot atunci striga în gura mare că crapă de foame.

Măi, măi, măi! că multe-ți mai văd ochii. Pe semne c-aista-i
Flămînzilă, foametea, sac fără fund.
— Hai și tu cu noi, zice Harap-Alb. Și pornesc tustrei înainte.

Măi, măi, măi! că multe-ți mai văd ochii. Pe semne c-aista-i
Flămînzilă, foametea, sac fără fund.
— Hai și tu cu noi, zice Harap-Alb. Și pornesc tustrei înainte.

Se mai întîlniră cu Setilă, prăpădenia apelor, cu Ochilă, care vede toate și pe toți, și cu Păsări-Lăți-Lungilă, ciuma zburătoarelor și spaima oamenilor.

Acum pornesc ei tussase înainte.

Se mai întîlniră cu Setilă, prăpădenia apelor, cu Ochilă, care vede toate și pe toți, și cu Păsări-Lăți-Lungilă, ciuma zburătoarelor și spaima oamenilor.

Acum pornesc ei tussase înainte.

Într-o tîrzie vreme ajung la împăratul Roș și, cum ajung, Harap-Alb se și înfățișează înaintea lui, spunîndu-i pentru ce anume au venit.

Într-o tîrzie vreme ajung la împăratul Roș și, cum ajung, Harap-Alb se și înfățișează înaintea lui, spunîndu-i pentru ce anume au venit.

Împăratului i-a fost de-a mirarea, văzînd că niște sărăntoci vin cu nerușinare să-i ceară fata, fie din partea oricui ar fi.

Împăratului i-a fost de-a mirarea, văzînd că niște sărăntoci vin cu nerușinare să-i ceară fata, fie din partea oricui ar fi.

Dar nu le spune nici da, nici ba, ci doar îi îndeamnă să rămînă peste noapte acolo, că el se va mai gîndi pînă mîine.

Dar nu le spune nici da, nici ba, ci doar îi îndeamnă să rămînă peste noapte acolo, că el se va mai gîndi pînă mîine.

Pe de altă parte, impăratul dă porunci în taină credinciosului său să-i culce ca să doarmă pentru veşnicie în casa cea de aramă, dedesubtul căreia se aprinse un foc de se făcu roşie ca jăratecul. Dar Gerilă suflă de trei ori şi casa rămîne nici fierbinte, nici rece, cum e mai bine de dormit într-însa.

Pe de altă parte, impăratul dă porunci în taină credinciosului său să-i culce ca să doarmă pentru veşnicie în casa cea de aramă, dedesubtul căreia se aprinse un foc de se făcu roşie ca jăratecul. Dar Gerilă suflă de trei ori şi casa rămîne nici fierbinte, nici rece, cum e mai bine de dormit într-însa.

Cînd se face ziuă, Harap-Alb se înfăţişează cuviincios înaintea împăratului, zicînd: — Prea înălţate împărate, de acum înainte cred că mi-ţi da fata, ca să vă lăsăm în pace şi să ne ducem în treaba noastră.

Cînd se face ziuă, Harap-Alb se înfăţişează cuviincios înaintea împăratului, zicînd: — Prea înălţate împărate, de acum înainte cred că mi-ţi da fata, ca să vă lăsăm în pace şi să ne ducem în treaba noastră.

– Bine, voinice, zice împăratul, o veni ea și vremea aceea. Dar acum ia să vă ospătați cu ceva, ca să nu ziceți că ați ieșit din casa mea ca de la o casă pustie ...

– Bine, voinice, zice împăratul, o veni ea și vremea aceea. Dar acum ia să vă ospătați cu ceva, ca să nu ziceți că ați ieșit din casa mea ca de la o casă pustie ...

...Îndată vi s-a aduce și de mîncare și băutură, numai de-ați putea dovedi cît vă voi da eu, că de nu, v-ați găsit beleaua cu mine .

...Îndată vi s-a aduce și de mîncare și băutură, numai de-ați putea dovedi cît vă voi da eu, că de nu, v-ați găsit beleaua cu mine .

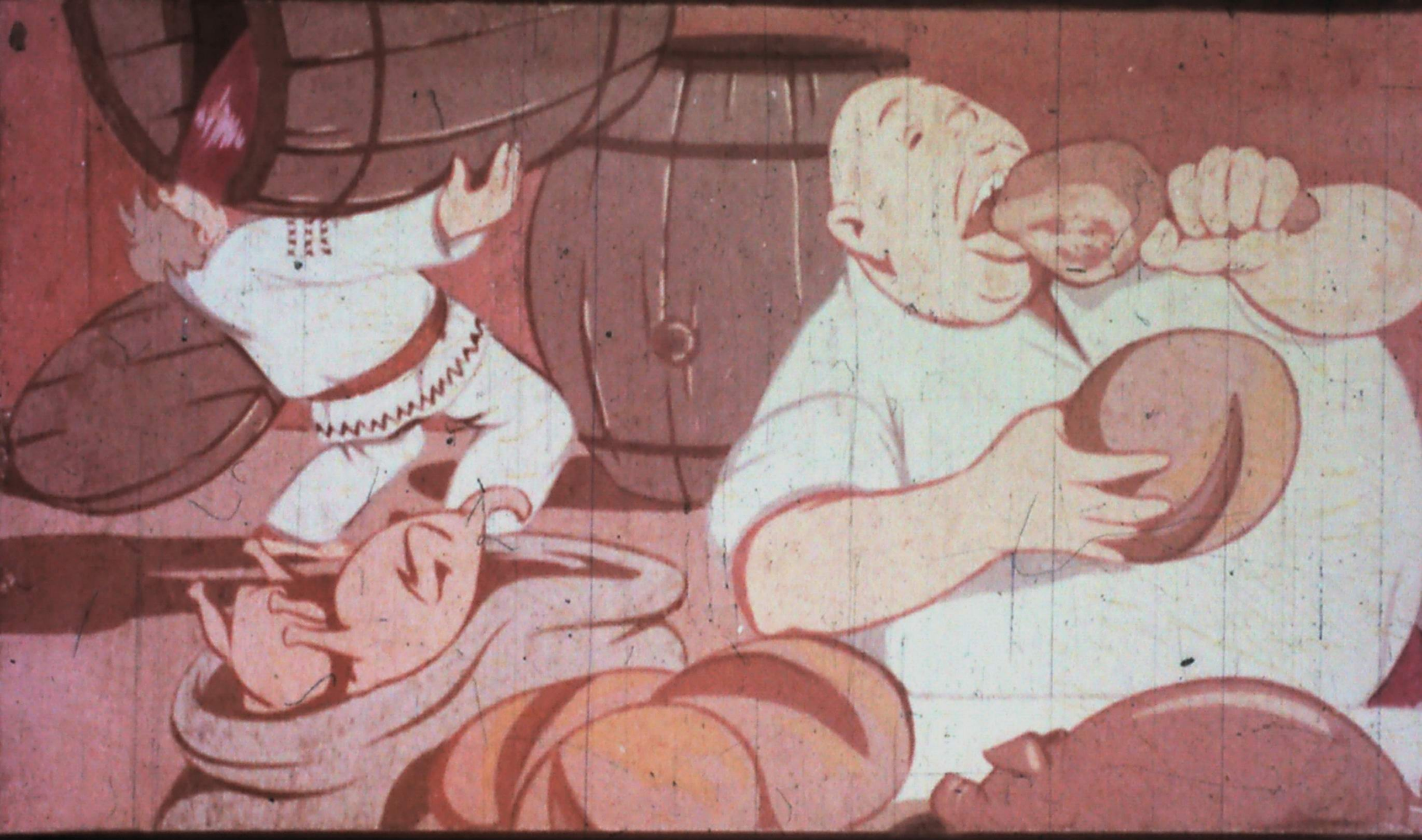

Și atunci, unde nu începe Flămînzilă a înfuleca bucatele de parcă n-au mai fost, iar Setilă sugea cîte o bute dintr-o singură sorbitură.

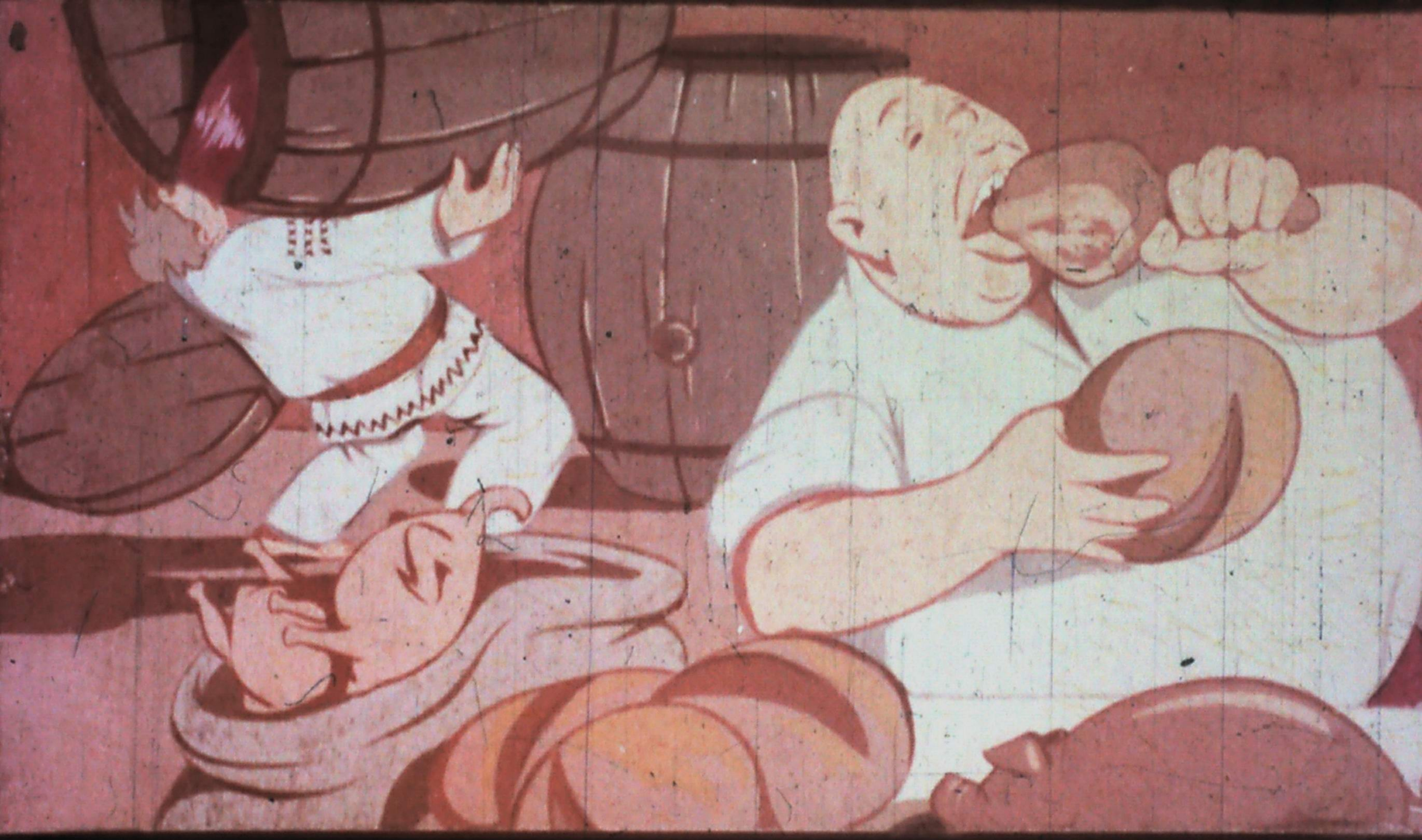

Și atunci, unde nu începe Flămînzilă a înfuleca bucatele de parcă n-au mai fost, iar Setilă sugea cîte o bute dintr-o singură sorbitură.

Cînd Harap-Alb îi ceru din nou fata, împăratul le zise:

— Vă dau o grămadă de sămînță de mac amestecată cu una de nisip mărunțel și pînă mîine dimineață să-mi alegeți macul de o parte, fir-de-fir, și nisipul de altă parte.

Cînd Harap-Alb îi ceru din nou fata, împăratul le zise:

— Vă dau o grămadă de sămînță de mac amestecată cu una de nisip mărunțel și pînă mîine dimineață să-mi alegeți macul de o parte, fir-de-fir, și nisipul de altă parte.

Harap-Alb își aduce aminte de aripa cea de furnică, îi dă foc, și atunci furnicile au venit cu droaia și au ales nisipul de o parte și macul de alta.

Harap-Alb își aduce aminte de aripa cea de furnică, îi dă foc, și atunci furnicile au venit cu droaia și au ales nisipul de o parte și macul de alta.

Înghinînd vorba printre dinți, împăratul zise:

— Fata mea are să se culce deseară, iar voi să mi-o străjuiți. Și dacă mîine dimineață s-o afla tot acolo, atunci poate să ți-o dau.

Înghinînd vorba printre dinți, împăratul zise:

— Fata mea are să se culce deseară, iar voi să mi-o străjuiți. Și dacă mîine dimineață s-o afla tot acolo, atunci poate să ți-o dau.

În sfîrșit, seara vine, fata se culcă și Harap-Alb se pune de strajă chiar la ușa ei, iară ceilalți se înșiră tot cîte unul-unul pînă la poartă.

În sfîrșit, seara vine, fata se culcă și Harap-Alb se pune de strajă chiar la ușa ei, iară ceilalți se înșiră tot cîte unul-unul pînă la poartă.

Și cînd pe aproape de miezul nopții, fata împăratului se preface într-o păsărică și zboară nevăzută prin cinci străji. Dar, Ochilă o vede și dă de știre lui Păsărilă.

Și cînd pe aproape de miezul nopții, fata împăratului se preface într-o păsărică și zboară nevăzută prin cinci străji. Dar, Ochilă o vede și dă de știre lui Păsărilă.

Amîndoi o fugăresc, pînă cînd ea se ascunde după lună.
Păsărilă cuprinde luna în braţe, înşfacă pasărea de coadă şi
cît pe ce să-i sucească gîtul.

Amîndoi o fugăresc, pînă cînd ea se ascunde după lună.
Păsărilă cuprinde luna în braţe, înşfacă pasărea de coadă şi
cît pe ce să-i sucească gîtul.

Numai iaca și impăratul vine ca un leu paraleu să-și ieie fata și, cînd o găsește sub strajă, numa-i scînteiau ochii din cap de ciudă, dar nu avu ce face.

Numai iaca și impăratul vine ca un leu paraleu să-și ieie fata și, cînd o găsește sub strajă, numa-i scînteiau ochii din cap de ciudă, dar nu avu ce face.

Dar, împăratul mai avea o fată luată de suflet și nu se deosebeau între dînsele nici la frumusețe, nici la stat, nici la purtat. Împăratul pune de îmbracă la fel pe amîndouă fetele, apoi dă poruncă să vie Harap-Alb să ghicească care-i fata.

Dar, împăratul mai avea o fată luată de suflet și nu se deosebeau între dînsele nici la frumusețe, nici la stat, nici la purtat. Împăratul pune de îmbracă la fel pe amîndouă fetele, apoi dă poruncă să vie Harap-Alb să ghicească care-i fata.

Harap-Alb scoate aripa cea de albină şi-i dă foc. Crăiasa albinelor zboară pe obrazul fetei împăratului, iar ea începe să se apere cu năframa.

Harap-Alb a recunoscut-o îndată. Împăratul a fost silit să-i dea fata.

Harap-Alb scoate aripa cea de albină şi-i dă foc. Crăiasa albinelor zboară pe obrazul fetei împăratului, iar ea începe să se apere cu năframa.

Harap-Alb a recunoscut-o îndată. Împăratul a fost silit să-i dea fata.

Fiind gata de plecare, fata zice: — Să meargă calul tău și cu turturica mea să-mi aducă trei smicele de măr dulce și apă vie și apă moartă, de unde se tot bat munții în capete.

Fiind gata de plecare, fata zice: — Să meargă calul tău și cu turturica mea să-mi aducă trei smicele de măr dulce și apă vie și apă moartă, de unde se tot bat munții în capete.

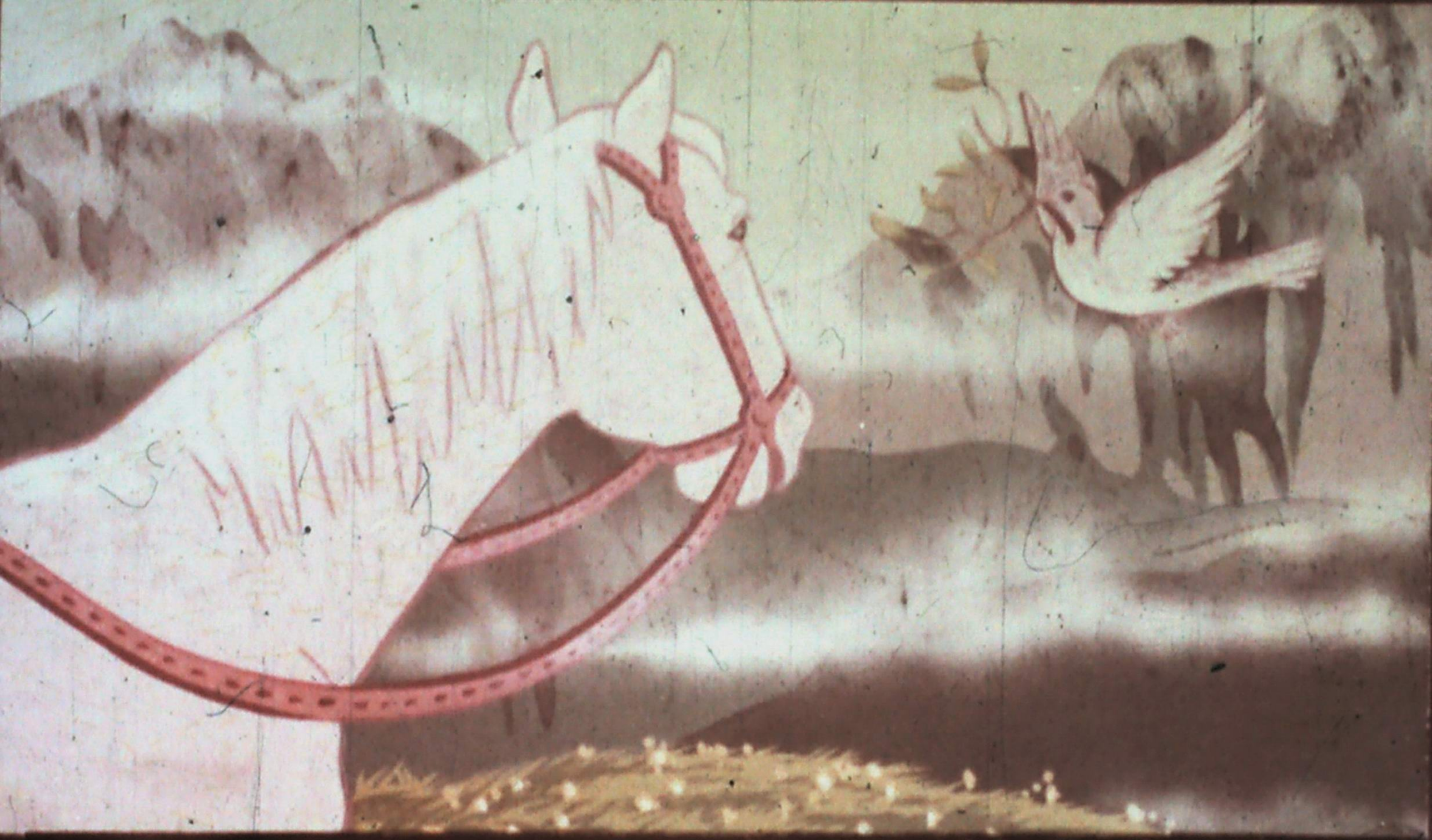

Și atunci odată pornesc și turturica, și calul. Pe la poarta munților, calul îi iese înainte, zicîndu-i: — Turturică-rică, dragă păsărică, adă la mine cele trei smicele de măr dulce, apa cea vie și cea moartă, căci atunci are să fie bine și de stăpînu-meu și de stăpînă-ta.

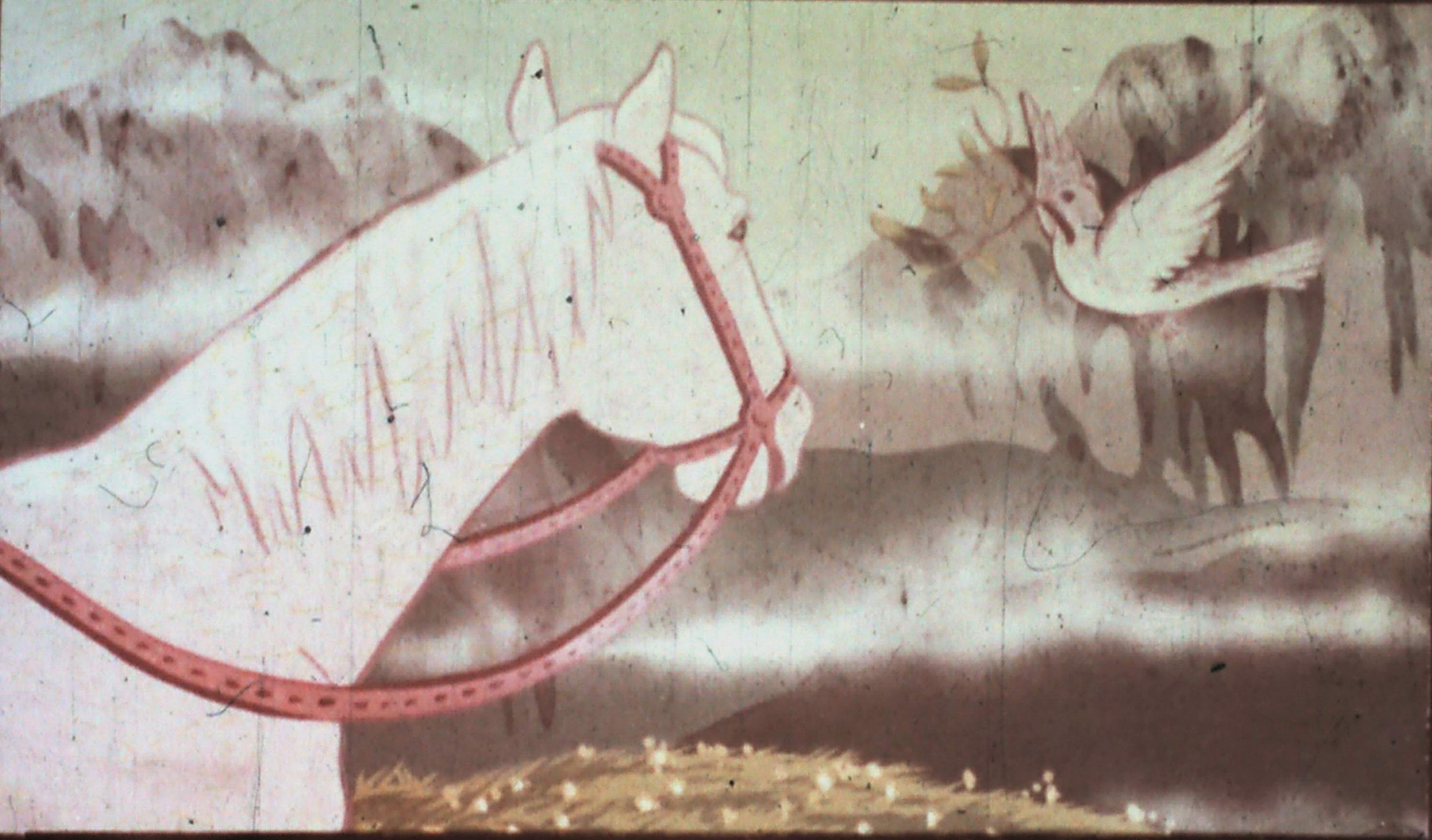

Și atunci odată pornesc și turturica, și calul. Pe la poarta munților, calul îi iese înainte, zicîndu-i: — Turturică-rică, dragă păsărică, adă la mine cele trei smicele de măr dulce, apa cea vie și cea moartă, căci atunci are să fie bine și de stăpînu-meu și de stăpînă-ta.

Lui Harap-Alb i s-a umplut inima de bucurie la sosirea calului. Fata a încălecat și ea pe un cal năzdrăvan, și-a luat rămas bun de la tătîne-său și au pornit la drum.

Lui Harap-Alb i s-a umplut inima de bucurie la sosirea calului. Fata a încălecat și ea pe un cal năzdrăvan, și-a luat rămas bun de la tătîne-său și au pornit la drum.

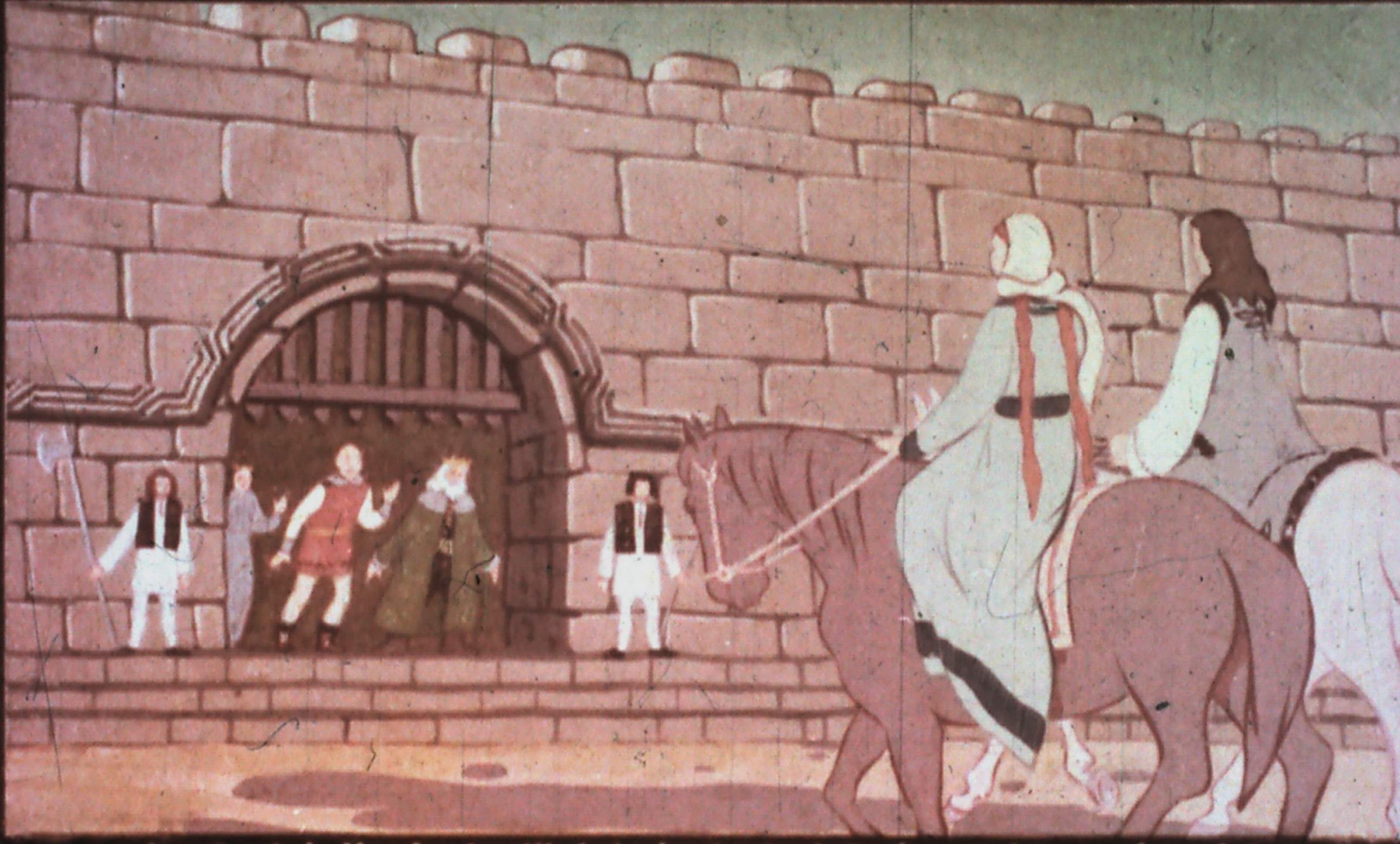

Impăratul Verde, înștiințat de turturică de venirea celor doi, a și început să facă pregătirile ca pentru o fată de împărat, dînd poruncă să le iasă înainte toată curtea. Iară Spînul se gîndea doar la răzbunare.

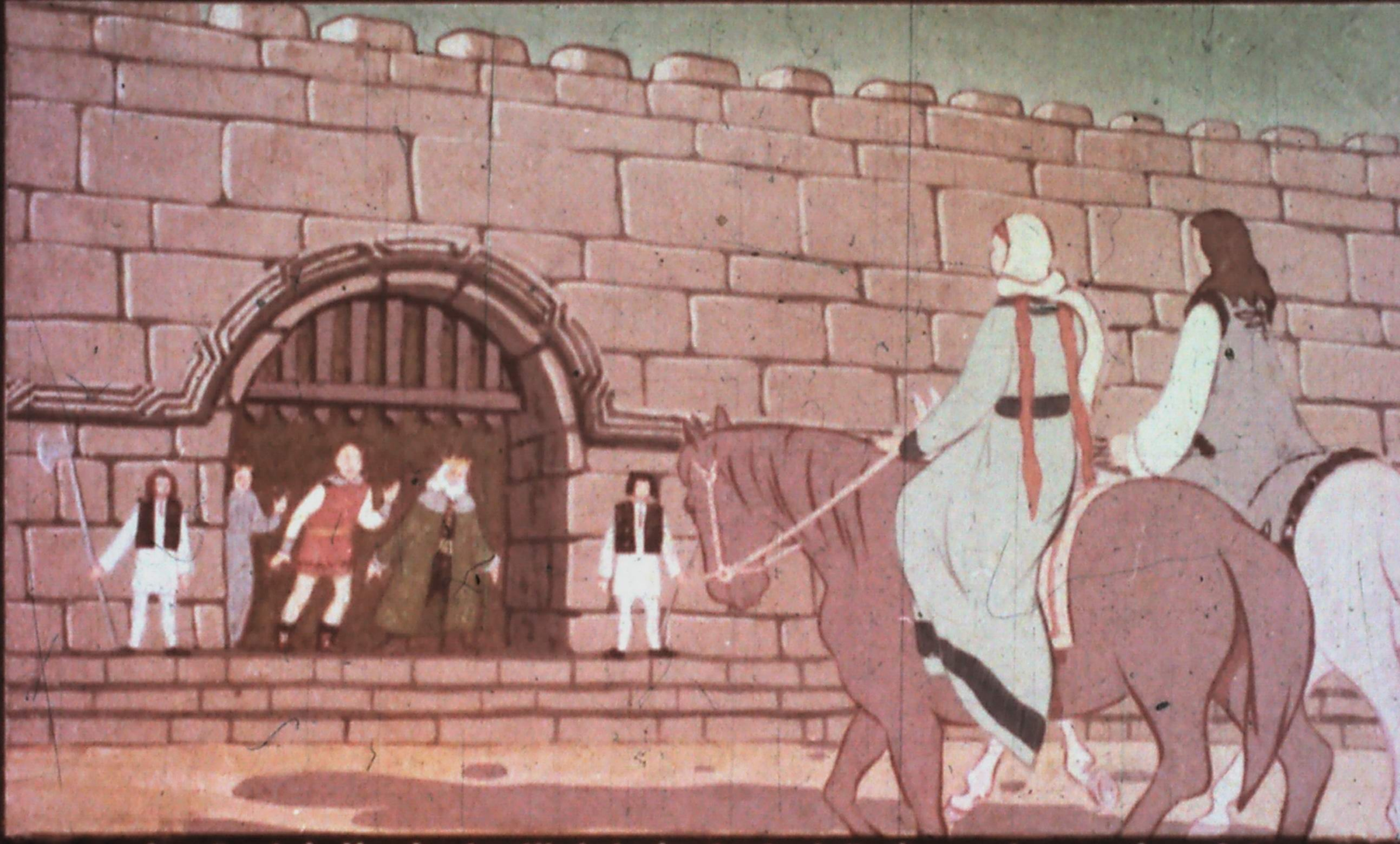

Impăratul Verde, înștiințat de turturică de venirea celor doi, a și început să facă pregătirile ca pentru o fată de împărat, dînd poruncă să le iasă înainte toată curtea. Iară Spînul se gîndea doar la răzbunare.

Și văzînd Spînul cît e de frumoasă fata împăratului Roș, se repede să o ieie în brațe de pe cal, dar fata îl brîncește cît colo și zice: -Lipsești dinaintea mea, Spînule! Doar n-am venit pentru tine, ș-am venit pentru Harap-Alb, căci el este adevăratul nepot al împăratului Verde.

Și văzînd Spînul cît e de frumoasă fata împăratului Roș, se repede să o ieie în brațe de pe cal, dar fata îl brîncește cît colo și zice: -Lipsești dinaintea mea, Spînule! Doar n-am venit pentru tine, ș-am venit pentru Harap-Alb, căci el este adevăratul nepot al împăratului Verde.

Spînul, văzînd că i s-a dat vicleşugul pe faţă, se repede ca un cîine turbat la Harap-Alb, şi-i zboară capul dintr-o singură lovitură de paloş.

Spînul, văzînd că i s-a dat vicleşugul pe faţă, se repede ca un cîine turbat la Harap-Alb, şi-i zboară capul dintr-o singură lovitură de paloş.

Dar calul lui Harap-Alb îndată se repede și el la Spin, mi ți-l înșfacă cu dinții de cap, zboară cu dînsul în înaltul cerului și apoi, dîndu-i drumul de acolo, se face Spînul, pînă jos, praf și pulbere.

Dar calul lui Harap-Alb îndată se repede și el la Spin, mi ți-l înșfacă cu dinții de cap, zboară cu dînsul în înaltul cerului și apoi, dîndu-i drumul de acolo, se face Spînul, pînă jos, praf și pulbere.

Iară fata împăratului Roş repede pune capul lui Harap-Alb la loc, îl înconjoară de trei ori cu cele trei smicele de măr dulce, toarnă apă moartă şi apă vie, şi atunci Harap-Alb îndată învie.

Iară fata împăratului Roş repede pune capul lui Harap-Alb la loc, îl înconjoară de trei ori cu cele trei smicele de măr dulce, toarnă apă moartă şi apă vie, şi atunci Harap-Alb îndată învie.

Și apoi, îngenunchind amîndoi dinaintea împăratului Verde, își jură credință unul altuia, primind binecuvîntare de la dînsul și împărăția totodată.

Și apoi, îngenunchind amîndoi dinaintea împăratului Verde, își jură credință unul altuia, primind binecuvîntare de la dînsul și împărăția totodată.

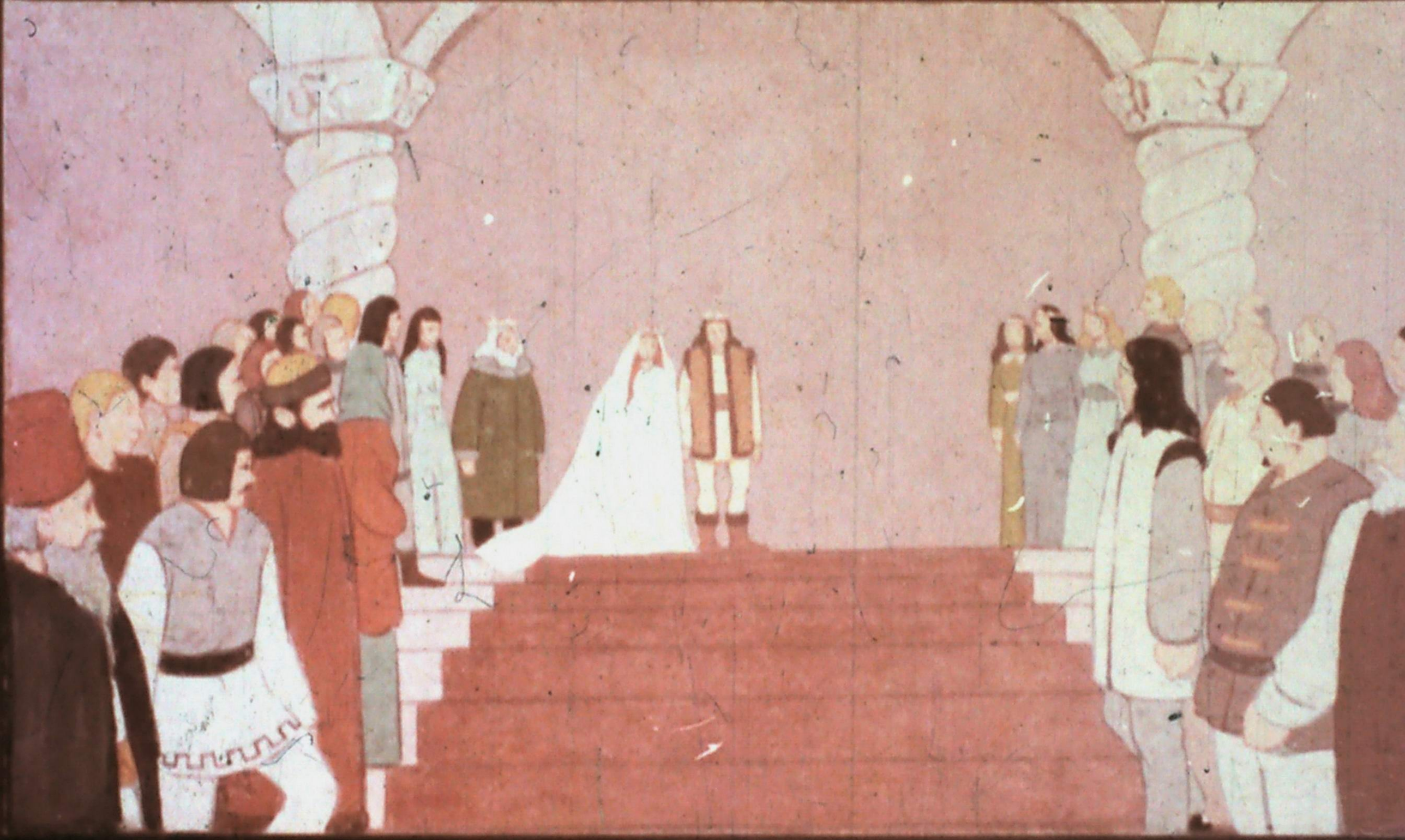

După aceasta se începe nunta!
„Lumea de pe lume s-a strîns de privea,
Soarele și luna din ceriu le ridea".

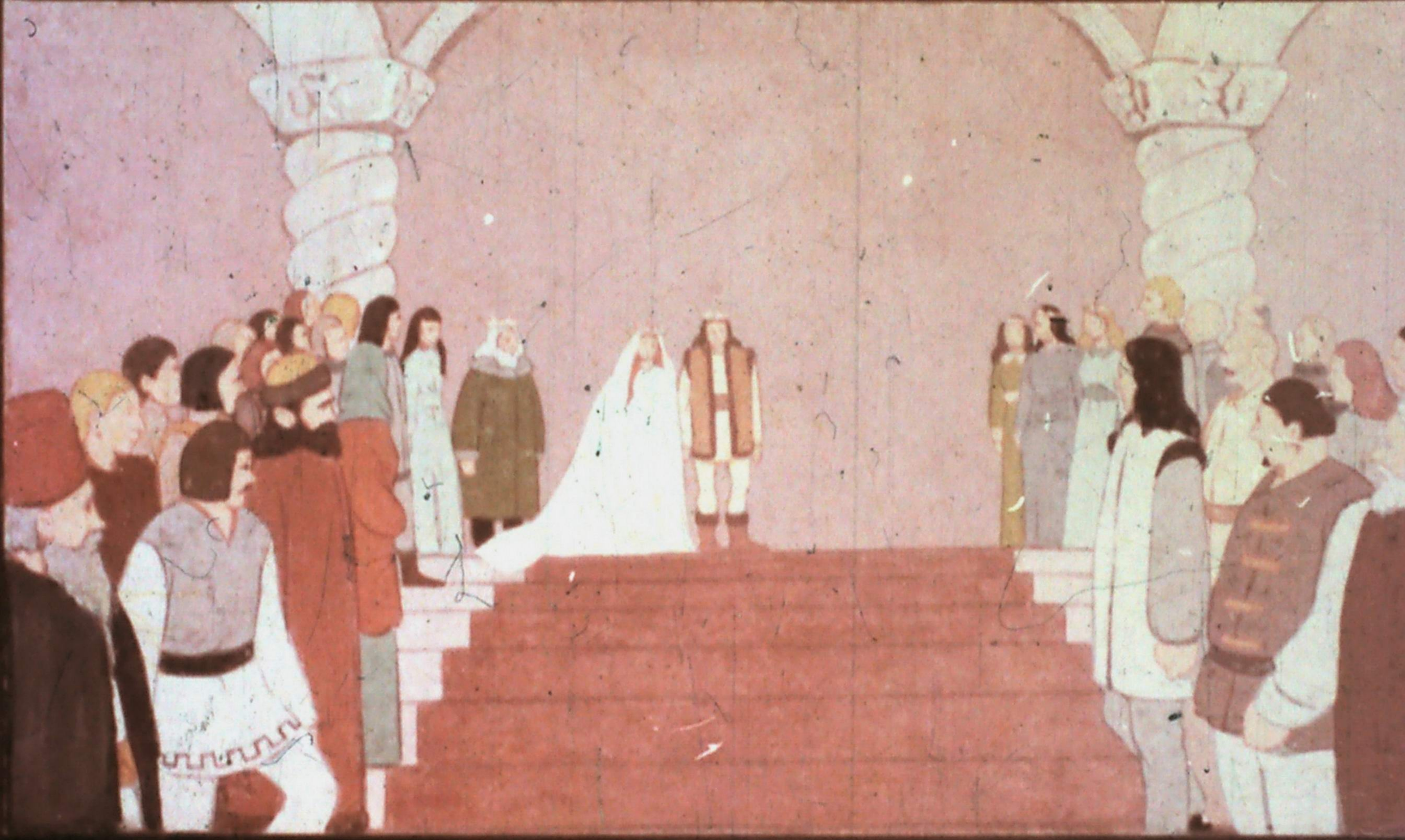

După aceasta se începe nunta!
„Lumea de pe lume s-a strîns de privea,
Soarele și luna din ceriu le ridea".

SFÎRȘIT

SFÎRȘIT